

Uchwała Rządu — bodźcem do podniesienia produkcji przemysłowej i rolniczej, do wzrostu wydajności pracy

W wielu zakładach pracy całego kraju rozpoczęło się już wypłacanie wolnego od podatku wyrównania przewidzianego przez uchwałę Rządu z 3 bm. Liczne zakłady wywiesiły nowe tabele podwyższonego płac, aby pracownicy mogli dokładnie obliczyć swoje zarobki. Uchwała Rady Ministrów z dnia 3 stycznia br. — podwyżka płac, wypłata jednorazowego dodatku wyrównawczego, nowo jednolite ceny w sklepach, cios zadany spekulantom i kulakom, wprowadzenie wolnego handlu na rynkach i targowiskach — wszystko to jest przedmiotem żywego zainteresowania całego społeczeństwa. Ludzie pracy — robotnicy, chłopcy i inteligencja pracująca wykazują w swych wypowiedziach coraz głębsze zrozumienie doniosłego znaczenia uchwały Rządu dla systematycznej poprawy bytu mas pracujących, drogą podniesienia wydajności pracy, która teraz jest podstawowym warunkiem dalszego podniesienia produkcji krajowej.

Katowice

Sklepy MHD, spółdzielcze i GS-ów woj. katowickiego są dostatecznie zaopatrzone w artykuły pierwszej potrzeby. W ciągu dzisiejszego dnia dostarczano do sklepów większe ilości mięsa, miodu i wyrobów mącznych z magazynów, które zaopatrzone są w te artykuły pod dostatkiem.

W zakładach pracy robotnicy, którzy ze zrozumieniem przyjęli uchwałę Rządu, odpowiadają na nią zwiększoną wydajnością pracy. W kop. „Polska” na pierwszą zmianie 5 bm. wykonano plan wydobycia w 122 procent, w kop. „Makoszy” 5 bm. wydobyciu na pierwszej zmianie 370 ton więcej niż w sobotę, w kop. „Bielszowice” w sobotę, w kop. „Prezydent” wydobycie węgla zwiększyło się w dniu 5 o 1.100 ton. Stalownia hut „Północ” wykonała plan dobowy w poniedziałek w 105 procent. W kopalniach Rudy Śląskiej wydajność podniosła się od 4 — 10 procent.

Na wszystkich większych zakładach pracy województwa katowickiego odbyły się przy dobrej frekwencji i dużym zainteresowaniu zwołane zebrania załogowe.

Na zebraniu w kopalni „Zawadzki” maszynista tow. Górka wskazał na dysproporcję: jak istniała poprzednio między ceną zboża, a ceną węgla. Powiedział to z czasem przedwojennym, kiedy cena jednej tony węgla równała się cenie dwóch metrów zboża, a przed uchwałą Rządu metr zboża równał się w cenie 2 tonom węgla. Nie dziwne że przy takim stosunku cen we wsi, w której

padku kulacy i paskarze mieli, by można było dalszego wzbogacenia się i pozabawienia produkcyjnej ludności pracującej. Dla poparcia uchwały rządu tow. Poppek zobowiązał się jeszcze intensywniej pracować niż dotąd. Zobowiązania podjęły także 4 bratki młodzieżowe: bratki młodzieżowe wydziału elektrycznego zobowiązała się wyremontować dodatkowo 4 elektrowozy, co dało w sumie około 30 roboczodniówek. Pozostałe bratki zobowiązały się zwiększyć swą wydajność pracy od 5 — 20 procent.

Spółdzielnia Pracy im. Róży Luksemburg w Zawierciu na zebraniu omawiając uchwałę Rządu zobowiązała się dla poparcia tej uchwały zwiększyć swą wydajność o 10 procent. (PAP)

Szczecin

Już przed południem dnia 5 bm. we wszystkich działach, w najbliższej uczęszczanych miejscach oraz w świetlicy i lokalach rady zakładowej stoczni szczecińskiej wywieszono tabele dane o podwyżkach płac. Przed tabelami robotnicy i pracownicy umysłowi dyskutowali o uzyskanych podwyżkach, a wielu z nich notałowało na kartkach wysokość swych obecnych stawek godzinowych lub wynagrodzenia miesięcznego.

Majster z malarni Andrzej Cegielski, porównując poprzednią stawkę godzinową z nową, mówił: „Mam VI grupę i przedtem zarabiałem po 2,57 zł na godzinie. Teraz dostanę po 3,26 zł. Zwyżka ta przy takiej samej wydajności pracy jak dotąd przyniesie mi miesięcznie ok. dwustu złotych. Mam poza tym 3 dzieci i suma zaśłżkowa podniosła mi się o 65 zł. Nie liczę tu specjalnych dodatków, które także wnoszą odpowiedni zarobek. Jak sobie wyliczyłem, mógł przeciętnie zarobek większy być o blisko 300 zł. Probowałbym też zrobić mniej więcej dokładny budżet miesięczny według nowych cen i stwierdziłbym, że jak to się mówi, „wyjść na swoje”, a przecież mam możliwość zarobić jeszcze więcej i za zarobione pieniądze będę

Bydgoszcz

Z inicjatywy aktywistów zw. zawodowych zorganizowano na terenie jednego z największych zakładów produkcyjnych Pomorza PZWM w Toruniu punktu informacyjnego, w którym towarzysze związkowcy oraz agitatorzy Frontu Narodowego wyjaśniają robotnikom cele i wagę uchwały Rady Ministrów z dn. 3 bm.

W pierwszym dniu istnienia punktu do wczesnych godzin popołudniowych punkt odwiedziło około 100 osób, którym tow. Szafranski i Rybkowski udzielał odpowiedzi na liczne pytania i wyjaśniali poszczególne ustępy uchwały.

W halach produkcyjnych PZWM rozwinęła się planowa i wykreślona wykazują zarobki robotników — PZWM przed podjęciem uchwały i obecnie według nowych stawek. Do akcji wyjaśniającej włączył się również miejscowy radiowezel.

Punkt informacyjny powstał także w fabryce celulozy we Włocławku. Ludzie pracy woj. bydgoskiego wskazują na doniosłość uchwały Rady Ministrów z dnia 3 stycznia br.

Brygadziści z Zakładów T-8 w Bydgoszczy. Albert Byliński tak m. in. mówi: Ja jako agitator Frontu Narodowego na każdym kroku i przy każdej sposobności wyjaśniam towarzyszom pracy i sąsiadom istotną treść uchwały. O tym, że koleżdy z mojej brygady przyjęli uchwałę Rady Ministrów z głębokim zrozumieniem może świadczyć fakt, że wszyscy postanowili podnieść swą przeciętną wydajność pracy o 10 proc. tj. zamiast 170 wykonywać 180 prac. normy.

Maria Kopeć jest studentką UMK w Toruniu. Rząd zawsze pamięta o studentach — mówi — podwyższając płace, podwyższył nam również stypendium i przyznał stołwom akademickim odpowiednie dotacje pieniężne. My, studenci, doceniamy w pełni troskliwą opiekę naszego Rządu i dlatego z entuzjazmem wypełniamy nasz obowiązek — walcymy o najlepsze opanowanie wiedzy, by móc w przyszłości pracować dla rozwoju naszego socjalistycznego budownictwa“.

Kraków

Józef Urbanik, ślusarz z Zakładów Budowy Maszyn i aparatury im. Szadkowskiego, mówi: Gdy człowiek wie, że za zarobione pieniądze będzie mógł nabywać wszelkie towary, bez pośrednictwa różnych tam kombinatorów, lepiej będzie pracował. A wzrost wydajności pracy wiadomo czemu się równa. To wzrost zarobków, a zarazem wzmocnienie naszej ukołchanej ojczyzny, wzrost dobrobytu mas pracujących, obrona pokoju.

Józef Piątek, zastępca kierownika odlewni Zakładów Budowy Maszyn i Aparatury im. Szadkowskiego, stwierdza: Rozmawiałem na temat uchwały rządowej z kolegami, byli tego samego zdania co ja. Uchwała bije w kulaka i spekulanta. Słusznie nasz rząd uczynił, podwyższając w największym stopniu płace tych, którzy zarabiają najmniej.

Franciszka Piórkowska, pracownica kopalni Berezze, mówi: Spekulanci utrudniali nam normalne zaopatrywanie, kupując towary w sklepach u-

społecznych. Ja nie mam czasu stać w ogonkach. Często na skutek wykupywania chleba przez kulaków i spekulantów, musiałam kupować chleb na bazarze od różnego rodzaju kombinatorów, płacąc po 6 zł za kilogram. Teraz sztuczny popyt na chleb będzie zlikwidowany i my ludzie pracy będziemy mogli normalnie się zaopatrywać.

Nie w smak idzie reforma spekulantom i wszelkiego rodzaju kombinatorom. A oto przykład. Spółka 5 prywatnych piekarzy o — nie bardzo pasującej do tego przedsiębiorstwa i jego właściciel — nazwie „Zespół Robotniczy” przy ul. Koletek 19 w Krakowie zaopatruje w pieczywo trzy sklepy: sklep MHD przy ul. Stradom 17, sklep PSS przy ul. Krakowskiej 18, oraz własną filię przy ul. Krakowskiej 20. Jakież było zdziwienie stałych klientów tych sklepów, kiedy w dniu 5 bm. stwierdzili, że zabrakło pieczywa.

„Zespół Robotniczy” nie dostarczył nam codziennej partii — informowali ekspedienty. Na interwencję aktywistów Frontu Narodowego zbadano sprawę i co się okazało? Pracownicy piekarni przyszli jak zwykle rano do pracy. Mąka była, wszystko było — tylko nie rozpozno pieczywa.

Wypiek bułek rozpoczęto później niż zwykle, zamiast dostarczyć je jednak do sklepów... czekano. Na co? Prawdopodobnie na to, by przed sklepami, które „Zespół” zaopatruje zaczęły się tworzyć kolejki oraz, by różnego rodzaju panikarze i plotkarze mogli siać zamieszanie.

Właściciele „Zespołu” zmuszono, by rozpoczęli wypiek chleba i rozprawdzili nagromadzone zapasy bułek. Inny przykład. Prywatna piekarnia należąca do Józefa Kielbasa wyprodukowała w dniu 5 bm. tylko chleb należycowski.

Żytniego chleba nie opłacać mi się wypiekać — oświadczył właściciel piekarni. Również i ta próba dezorganizacji zaopatrzenia ludności w pieczywo została dziełem szybkiej interwencji aktywistów Frontu Narodowego uderemwiona.

Spółród 6.000 członków związku — stwierdza czasopiśmo — 5.000 pracowało w roku ubiegłym mniej niż sześć miesięcy. Przeciętnie biorąc, 84 procent ogólnej liczby członków związku pozabawionych było pracy w ciągu całego roku.

Opłakany stan teatrów — podkreśla w zakończeniu czasopiśmo — jest wskaźnikiem „poziomu, na jakim znajduje się kultura narodoowa” w USA.

Prób śrubowania cen na rynku ze strony elementów kapitalistycznych, kulackich i spekulantów. W pracy nad kontrolą stanu zaopatrzenia i funkcjonowania handlu poważną rolę odegrały powołane spośród aktywistów związkowych i Ligi Kobiet lotne komisje kontrolne.

We wszystkich zakładach pracy organizacje partyjne muszą czuwać nad tym, by jak najszczybiej podano do wiadomości wszystkim pracownikom wysokość ich podwyższonego zarobku. Należy wyczerpująco odpowiadać na wszelkie pytania i wyjaśniać niejasności. Służna jest podjęta na niektórych zakładach pracy inicjatywa organizowania przez związki zawodowe punktów informacyjnych, w których udzielaloby co dzień w określonych godzinach wyjaśnień i informacji robotnikom oraz pracownikom. Organizacje partyjne muszą dopinować we wszystkich przedsiębiorstwach i biurach terminowej wypłaty zarobków oraz wyrównań.

Organizacje partyjne powinny przestrzegać robotników i ich żony, aby nie dawały się oszukiwać spekulantom, wydrwigroszowi i kulakowi, którzy w pierwszych dniach po reformie — usiłując wykorzystać niedostateczną jeszcze orientację ludności co do poziomu cen, a gdzieś tam niedostateczną operatywność sieci handlowej — próbują sprzedać artykuły rolne na targowiskach po wydrubanych cenach.

Wyjaśniając istotę uchwały Rządu, organizacje partyjne powinny stanąć na czele walki o wykorzystanie szerokiej możliwości, które stwarza ona dla praktycznego zwiększenia wydajności pracy i rozmiarów produkcji w każdym zakładzie pracy, w każdej gromadzie. Nasze organizacje partyjne tylko wtedy wy-

Chińska delegacja rządowa w Warszawie



Do Warszawy przybyła chińska delegacja rządowa dla opracowania planu realizacji Umowy o Współpracy Kulturalnej polsko - chińskiej na rok 1953. Na zdjęciu: na pierwszym planie od lewej Minister Kultury Chińskiej Republiki Ludowej Shen Jen-wang i Minister Kultury i Sztuki Włodzimierz Sokorski na dworcu w Warszawie. Foto CAP

O rytmiczne wykonywanie planów produkcyjnych

(f) Załoga Sianowskich Zakładów Przemysłu Zapalczanego, które dostarczają na rynek znaczącą część ogólnokrajowej produkcji zapalek, energicznie przystąpiła do walki o plan w czwartym roku 6-letki.

Od pierwszego dnia pracy w nowym roku, plany dzienne doprowadzone zostały do poszczególnych stanowisk robotniczych za pomocą tablic i wykresów. Wysoko przekraczając swoje bazy m. in. zespoły ładowawców: Zofii Gierszewskiej i Leonardy Grenda; zespół elektryków Jadwigi Kosteckiej, brygady Zygmunta Marszala i Franciszka Tralewskiego w dziale wirowniczym liczni robotnicy działu automatów, bakowni, pudełkowni i innych.

Pomimo złych warunków atmosferycznych ofiarnie walczą od pierwszych dni stycznia o przekroczenie planu połowowy rybaków morscy. Uprawniają oni organizację pracy na kuterach walczą o to, aby jak naj-

lepiej wykorzystają każdą godzinę spędzoną na morzu. M. in. kuter „GDY-47” z szeryfem Maksymilianem Sójką wyładował w porcie po jednodniowym pobycie na morzu tysiąc kg ryby, a rybakcy z kutra „LEB-40” wyładowali 840 kg ryby. Szczęśliwie ambitnie walczy o wykonanie zadań na rok 1953 załoga kutra „GDY-16” z szeryfem Eliaszem Jankowskim na czele.

O poważnych sukcesach doznających dalekomorska flotylla trawlerów, znajdujących się obecnie na dalekich łowiskach na Morzu Barentsa. M. in. załoga trawlera „Pluton” w ciągu jednego dnia osiągnęła rekordowy wynik połowowy — 20 ton ryby. Podobne osiągnięcia mają załogi trawlerów „Syriusz”, „Orion” i „Rega”. O dobrych wynikach połowów donosi droga radiowa również załogi trawlerów „Merkur” i „Kastoria”, które pomimo trwających sztormów nie przerywają pracy. (PAP)

Już ponad 4 tys. ton stalowej konstrukcji zmontowano na budowie Pałacu kultury i Nauki

(f) Mimo niesprzyjających warunków atmosferycznych, robotnicy budowniczowie utrzymują wysokie tempo pracy przy wznieszeniu Pałacu Kultury i Nauki. Brygady montawcze, które doprowadziły już stalową konstrukcję części wieżowej do poziomu pięciu kondygnacji,

przystąpiły do montażu konstrukcji bocznych fragmentów części wysokościowej Pałacu. Obecnie brygady spawaczy montują tu drugą kondygnację. Łączna waga zmontowanej dotychczas konstrukcji stalowej wynosi ponad 4 tys. ton.

Duże nasilenie robot zaprawczych nastąpi przy budowie bocznych skrzydeł łączących. Bez przerwy samochodowo wywożą stad ziemię, żebrożyże i betoniarze przygotowują fundamenty.

Przy budowie bocznych skrzydeł Pałacu kontynuowane są roboty murarskie. M. in. mury Muzeum Przemysłu i Techniki oraz części widowiskowej Pałacu Młodzieży wybudowano do wysokości 2-go piętra. (PAP)

Przyjazd delegacji pisarzy polskich z ZSRR (f) Dnia 6 bm. powróciła do kraju po miesięcznym pobycie w Związku Radzieckim 10-osobowa grupa pisarzy polskich. Delegacji przewodniczył Jerzy Putrament — sekretarz generalny Związku Literatów Polskich.

Pisarze polscy w czasie swego pobytu w Kraju Rad zapoznali się z życiem kulturalnym Związku Radzieckiego, zwiedzili Moskiewę, Leningrad i inne miasta ZSRR. (PAP)

Z pobytu delegacji TPPR w Związku Radzieckim

(f) W związku z niedawnym powrotem do kraju delegacji aktywistów Towarzystwa Przyjaciół Polsko - Radzieckiej, która na zaproszenie Wszechnicy Związkowej Towarzystwa Łączności Kulturalnej z Zagranicą (WOKS) ponad 3 tygodnie przebywała w Związku Radzieckim, kierownik delegacji, wiceprzewodniczący Prezydium Zarządu Głównego TPPR Stefan Matuszewski udzielił przedstawicielowi PAP wypowiedzi, w której stwierdził m. in.:

„Dzięki nadzwyczajnej gościnności ludzi radzieckich i wspaniałej organizacji wycieczki przez WOKS, delegacja nasza miała możliwość zapoznania się z osiągnięciami załóg zakładów przemysłowych, z osiągnięciami kolchozów, instytucji kulturalnych, z życiem i pracą robotniczą i chłopią radzieckimi. Wszędzie, gdzie przebywaliśmy, robotnicy, kolchoźnicy, przedstawiciele nauki, organizacji społecznych i młodzieżowych prosili nas o przekazanie serdecznych podziękowań dla społeczeństwa polskiego, a przede wszystkim dla członków i aktywistów Towarzystwa Przyjaciół oraz Szkolnych Kół Przyjaciół ZSRR.

Wszędzie, gdzie byliśmy — w Moskwie, Leningradzie, Gruzji czy Armenii — często spotykaliśmy ludzi, którzy brali udział w wyzwolaniu naszej ziemi ojczystej. Pytali nas oni o miasto i wieś polskie, pytali o

Znaczny wzrost bezrobocia w Niemczech zachodnich Austrii i Finlandii

BERLIN (PAP). — Jak podaje z Bonn agencja ADN, w Niemczech zachodnich w drugiej połowie grudnia ub. r. znacznie wzrosło bezrobocie. Według oficjalnych danych federalnego biura pośrednictwa pracy, liczba bezrobotnych zwiększyła się w tym okresie o 171.789 osób. Osiągnięte z końcem 1952 roku cyfry 1.687.712.

Statystyki biura pośrednictwa pracy nie wliczają do grupy bezrobotnych robotników otrzymujących zasiłki, robotników częściowo bezrobotnych, młodzieży, która ukończyła naukę, lecz jeszcze nie pracowała, jak również około 300 tysięcy bezrobotnych Berlina zachodniego. Gwałtowny wzrost bezrobocia

w Niemczech zachodnich jest wynikiem wzmożonej remilitaryzacji Niemiec i związanej z tym ograniczenia produkcji pokojowej.

WIEDEN (PAP). — Komitet Centralny Bezrobotnych w Austrii zwrócił się do wszystkich bezrobotnych z wezwaniem w sprawie zwolnienia na dzień 25 bm. w Wiedniu Ogólnoaustriackiej Konferencji Bezrobotnych. Apel podkreśla, że bezrobocie w Austrii przybiera katastrofalne rozmiary. W połowie grudnia 1952 roku było już 215 tysięcy zarejestrowanych bezrobotnych. Bezrobocie stale wzrasta. Dziesiątki tysięcy bezrobotnych, zwłaszcza kobiety nie re-

struktury się na giełdach pracy, ponieważ stracili oni wszelką nadzieję otrzymania zasiłku albo pracy. 60 tysięcy młodych ludzi pozostaje bez pracy. Możliwość znalezienia pracy staje się coraz mniej prawdopodobna.

HELSINKI (PAP). Dziennik „Työkansan Sanomat” podaje, że w zakładach przemysłu papierniczego w Finlandii trwają zwolnienia robotników z pracy. Setki robotników zwolniono w fabryce papierniczej „Euran Paperi” w fabryce „Serlikku” w osiedlu Mianttia i w tartaku w Karibaara.

Redukcja miały również miejsce w innych gałęziach gospodarki fińskiej.

Do pracy uświadamiającej w masach, do agitacji i propagandy w zakładach pracy i gromadach, wśród ogółu ludności, zwłaszcza kobiet, trzeba wciągać szeroki aktywny Frontu Narodowego, ubrającego go w mocną argumentację, w umiejętnie rozbijania kłamliwych i zaiganych chwytów wroga klasowego.

Musimy zapewnić, aby akcja wyjaśniająca sens reformy dotarła do wszystkich robotników, pracowników umysłowych i pracujących chłopów, do rodzin ludzi pracy, do gospodni domowych w mieście i na wsi. Trzeba na konkretnych przykładach życia danego środowiska wytłumaczyć doniosłe znaczenie uchwały, która uderza w spekulację i okradanie mas przez paskarzy i kulaków, stabilizuje ceny, toruje drogę do poprawy bytu ludzi pracy w miarę wzrostu wydajności pracy i podnoszenia produkcji przemysłowej i rolniczej.

Pilnym zadaniem organizacji i instancji partyjnych jest czuwanie nad sprawnym wprowadzeniem w życie obecnej reformy na każdym odcinku.

Instancje partyjne powinny czuwać nad jak najbardziej sprawnym funkcjonowaniem handlu, zaopatrzeniem sieci handlowej we wszystkie artykuły pierwszej potrzeby. Musimy w organizacjach i instancjach naszej partii skończyć z resztkami niedoceniania pracy aparatu handlowego, wybić wszelkie fanaberie z głowy tym działaczom partyjnym, którzy jeszcze lekceważą te tak ważną, dziedzinę naszego gospodarki narodowej, traktując ją z góry po wielkoparłasku. Uspołeczniony handel jest naszą bliską i niezwykle ważną sprawą partyjną. Od sprawnego handlu zależy niezmiernie wiele, zależy też likwidowanie z miejsca wszelkich

Belgijska Rada Państwa przeciw ratyfikacji układu o „armii europejskiej”

(f) PARYŻ (PAP). Prasa belgijska donosi, że Rada Państwa, będąca najwyższym w państwie organem doradczym, wypowiedziała się przeciwko ratyfikacji przez parlament układu o „europejskiej” wspólnocie obronnej („armii europejskiej”), ponieważ układ ten jest sprzecywny z konstytucją belgijską.

Agencja Belgique potwierdza, że wiadomości te pochodzą z miarodajnych źródeł.

Dziennik „Drapeau Rouge” donosi o uchwale Rady Państwa pod obrymym tytułem: „Rada Państwa stwierdza, że układ o Wehrmachcie europejskim, podpisany przez rząd, jest sprzecywny z ustawami narodu belgijskiego. Czy rząd osłmieli się zlekcewżyć tę opinię?”

Aktualne zadania organizacji partyjnych

Wprowadzenie w życie uchwały Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 1953 r. stawia przed naszymi organizacjami partyjnymi niezmiernie ważne i odpowiedzialne zadania. Partia nasza jest kierowniczą siłą Frontu Narodowego, awangardą klasy robotniczej, orędowniczką interesów całego ludu pracującego, wyrazicielką jego woli i historycznych dążeń. Toteż obecnie, w chwili realizowania doniosłej reformy ekonomicznej, otwierającej przed nami nowe, szersze możliwości zwycięskiej walki o zrealizowanie Programu Frontu Narodowego, na nasze organizacje partyjne spada wielka odpowiedzialność za sprawnie wprowadzenie jej w życie, za uświadomienie najszerzych rzesz ludowych o znaczeniu tej reformy dla dalszego pomyślnego rozwoju naszej Ojczyzny i dla wzrostu dobrobytu całego narodu.

Uchwała Rządu wyraża interesy klasy robotniczej, interesy pracujących chłopów, interesy całego narodu. Uchwała Rządu godzi celnie, mocno i dotkliwie we wrogów ludu pracującego, w spekulantów i kulaków.

Donieść do świadomości każdego człowieka pracy w Polsce głęboki sens i dalekożnaczące znaczenie reformy — oto pilne i zaszczepione zadanie każdego aktywisty i każdego członka naszej partii, bez względu na miejsce i rodzaj jego pracy i na środowisko, w którym przebywa. Wymaga to gruntownego zrozumienia istoty reformy przez każdego naszego działacza, prelegenta, członka partii i każdego agitatora. Dlatego konieczne jest przyswojenie sobie przez każdą organizację partyjną gospodarczej i politycznej treści uchwały Rządu na zebraniach partyjnych, na zebraniach kół prelegentów, wykładowców szkolenia partyjnego i naradach agitatorów.

OZIŚ W AUWERZE

MARGOT PFANNSTIEL: Ała Stalina w Berlinie
L. G.: W trosce o dobro matki i dziecka
O ułomnych stronach systemu honorowego (Odpowiadamy czytelnikom)
A. OWCZAROWA: W 30-lecie referatu Józefa Stalina o wynikach pierwszego pięcioletki
WŁODZIMIERZ PAJZDANSKI: Kapitalizm ma prawo do bezdomności
IM: Pracownicy kin o filmach, swojej pracy i widzach

Wyłącznie oficerowie hitlerowskiego Wehrmachtu dowodzą będą armią Trizonii

Nowe oświadczenie Blanka

(f) BERLIN (PAP). Jak podaje agencja ADN z Bonn, niemiecki minister wojny w rządzie Bonnskim, Theodor Blank, udzielił wywiadu korespondentowi dziennika „Deutsche Soldatenzeitung” w sprawie przysięgi armii zachodnio - niemieckiej. Blank oświadczył, że dwyżymłi zachodnio - niemieckimi, które wejdą w skład agresywnej „armii europejskiej”, dowodzą wyłącznie b. oficerowie hitlerowskiego Wehrmachtu. W skład korpusu oficerskiego wejdzie 40 byłych generałów hi-

terowskich, 250 pułkowników, 900 podpułkowników, 2.000 majorów, 6.300 kapitanów i 12.300 poruczników i podporuczników. Zachodnio - niemiecka armia składać się będzie z 30 dywizji liczących 600 tysięcy żołnierzy. Blank podkreślił, że obsadzenie armii zachodnio - niemieckiej hitlerowcami dokonane zostanie za zgodą Amerykanów. W zakończonym Blank zapowiedział, iż żołnierze armii zachodnio - niemieckiej wychowani będą w duchu militarnym pruskiego.

Żadna siła nie zdoła zmusić narodu hinduskiego do udziału w wojnie przeciwko Związkowi Radzieckiemu

Przemówienie dr. Saifuddina Kiczlu podczas wręczenia Stalinowskiej Nagrody Pokoju

(f) MOSKWA (PAP). Jak już donosiliśmy, dnia 5 bm. na Kremlu odbyła się uroczystość wręczenia Międzynarodowej Nagrody Stalinowskiej „Za utrwalenie pokoju między narodami” wybitnemu działaczowi społecznemu Indii, przewodniczącemu Hinduskiej Rady Pokoju dr. Saifuddinowi Kiczlu. Po wręczeniu mu nagrody, dr. Kiczlu wygłosił przemówienie.

Pragnę wyrazić wam swą głęboką i serdeczną wdzięczność — oświadczył dr. Kiczlu — za okazanie mi zaszczytu, jakim jest przyjęcie mnie w poczet członków tej niewielkiej grupy najznakomitszych ludzi świata — laureatów Międzynarodowej Nagrody Stalinowskiej. Jestem w pełni świadom tego, że nagroda ta jest najwyższą na świecie i że bojownik o pokój nie może nawet marzyć o większym uznaniu dla jego walki o naszą świętą sprawę. Dziś, podobnie jak wówczas, gdy po raz pierwszy dowiedziałem się o przyznaniu mi Stalinowskiej Nagrody Pokoju, zdaję sobie sprawę, że nie zupełnie zasługuję na tak wielki zaszczyt. Przyjąłem jednak uchwałę Komitetu do Spraw Międzynarodowych Stalinowskich Nagród Pokoju, ponieważ wiedziałem, iż to wybitne odznaczenie zostało przyznane nie tylko mnie, lecz całemu hinduskiemu ruchowi obrońców pokoju, którego mam zaszczyt być przewodniczącym. (Okłaski).

W osobie mego nagrodzonego została przyznana tysiącom hinduskich bojowników o pokój, którzy swą ofiarną pracą pomagali do stworzenia w Indiach ruchu w obronie pokoju, którzy ponieśli błękitny sztandar z znakiem pokoju do miast i wsi, i skupiający wokół niego coraz liczniejsze zastępy ludzi. Międzynarodowa Stalinowska Nagroda Pokoju w rzeczywistości odznacza miliony ludzi w Indiach, którzy czynami swymi wykazywali wobec świata, że nigdy nie pozwolą by wykorzystano ich dla agresywnych knożnych mocarstw imperialistycznych. (Okłaski).

To nagroda dla mego kraju, mego narodu i dla wielkiego, wzrastającego w Indiach ruchu obrońców pokoju. Przyjęcie tej nagrody w imieniu Indii jest dla mnie wielkim zaszczytem. Człowiekiem w moim wieku trudno jest poświęcać uczucia w podobnej chwili — największej i najniebezpieczszej chwili w całym moim życiu. Gdy słuchalem waszych serdecznych słów powitalnych, przed moimi oczami przesuwało się 65 lat mego życia, podczas których czyniłem wszystko co mogłem, aby służyć wspaniałemu naszemu krajowi i sprawie pokoju i wolności.

Historia mego życia — to historia walki mego kraju o wyzwolenie spod obcego panowania. Stając dziś przed moimi oczami sylwetki wielkich męczenników, którzy zginęli po to, aby Indie były wolne. Widzę ich kroczących dumnie z uśmiechem na twarzy i piękną k u szubienicom wzniesioną przez imperialistów brytyjskich. Widzę, jak rozstrzelali ich na ulicach. Widzę, jak zamęczają ich na śmierć w obozach koncentracyjnych.

Przyznając Międzynarodową Stalinowską Nagrodę Pokoju Hindusowi, świat składa hołd

nieustraszonej walce Indii o wolność. W latach przed drugą wojną światową nasz ruch narodowy walczył nieustannie przeciwko wojnie i agresji. Przypominam sobie dziś nasze nieograniczone poparcie dla narodu chińskiego, gdy jego piękny kraj został napaśnięty przez imperialistów japońskich. Pamiętajcie dobrze naszą kampanię na rzecz poparcia narodu hiszpańskiego w jego walce przeciwko interwencji faszystowskiej. Nie zapomniałem fali solidarności z narodem abisyńskim, fali, która przełaziła się przez nasz kraj, gdy Abisynia została atakowana przez faszystowskie Włochy. Poza tym ruch narodowy w Indiach walczył zdecydowanie o zapobieżenie wojnie, domagając się zborowego bezpieczeństwa, wzbierając przeciwko faszystowskiej i potępiając politykę ustępstw wobec agresora, która umożliwiła rozwój faszystwu. Przyznając Międzynarodową Stalinowską Nagrodę Pokoju Hindusowi, świat uczcił hinduski ruch narodowy za jego konsekwentne przeciwstawienie się wojnie światowej.

Przyznając Międzynarodową Stalinowską Nagrodę Pokoju Hindusowi, świat uczcił hinduski ruch narodowy za jego konsekwentne przeciwstawienie się wojnie światowej. (Okłaski).

W drugiej wojnie światowej powstała nowa groźba, stoker niebezpieczeństwa dla pokoju niż agresja faszystwska. Mam na myśli przekształcenie się imperializmu amerykańskiego w siłę łkającą wojny i uziarniania coraz nowych narodów. To właśnie imperializm amerykański jest winien przekształceniu się Organizacji Narodów Zjednoczonych z narzędzia pokoju w narzędzie prowadzenia agresywnej wojny i przygotowań do trzeciej wojny światowej. To właśnie rząd Stanów Zjednoczonych do zatrzymywania gwałtem kolonii i udziela im w wypędzeniu z Wietnamu, gdyby nie aktywne poparcie rządu amerykańskiego. Imperialiści brytyjscy nie zdołali utrzymać swego imperium, nie mogli by kontynuować mordostwa i rzezi na Malajach i w Kenii bez poparcia imperializmu amerykańskiego.

Okropność wojny atomowej i bakteriologicznej zawyś nad światem. Te barbarzyńskie metody prowadzenia wojny zostały już zastosowane wobec narodów azjatyckich: bomby atomowe zrucono na Japonię w 1945 r., a broń bakteriologiczną stosowana jest wobec narodu chińskiego i koreańskiego w chwili obecnej. Narody świata pragną powstrzymać szaleńcy wycieczki do nowej wojny światowej, pragną uratować siebie i swe dzieci, zbudować szczęśliwe życie. Oto dlaczego lata po drugiej wojnie światowej byliśmy przerażeni tymi, którzy przywrócili do życia światową wojnę i przywrócili do życia światową wojnę.

Przyznając Międzynarodową Stalinowską Nagrodę Pokoju Hindusowi jest więc — poza wszystkim innym — uznaniem dla wzrostu hinduskiego ruchu obrońców pokoju i dla pozytywnej roli w dziele walki o pokój, jaką poczyniła odzyskana państwa wewnątrz kraju, jak i poza jego granicami. Wierzę, że przyznanie tej nagrody Hindusowi otworzy szerokie drógę do ucielenienia przyjaznych stosunków między Indiami a Związkiem Radzieckim. Pragnę odwieść teraz z tej historycznej trybuny, że żadna siła na ziemi nie zdoła zmusić narodu hinduskiego do bezpośredniego lub pośredniego udziału w jakiegokolwiek wojnie przeciwko Związkowi Radzieckiemu. (Burzliwe, długotrwałe okłaski).

Łącząc nas z wami stare tradycje przyjaźni i wzajemnego szacunku. Broimy ich więc i umacniamy, aby Indie i Związek Radziecki wspólnie z innymi miłującymi pokój krajami mogły narzucić pokój podlegający wojennym. (Burzliwe okłaski). Pragnę za pośrednictwem pana, panie przewodniczący, przekazać całemu narodowi radzieckiemu wyrazy uznania i wdzięczności. Przebywam wśród ludzi radzieckich od kilku dni, widziwy ich wielkie i wspaniałe osiągnięcia, ich potężne budowlę, ich wysoki poziom kulturalny, ich nowe życie oraz — co najważniejsze — ich duży walek. Nasza miłość i podziw dla nich wzrosły niepomierne. Widzę w nich wielką ostoję pokoju, która napawa nas przekonaniem, że możemy o ile zechcemy osiągnąć to, że nigdy już nie będzie wojny.

Nagroda, która mnie odznaczono, nosi imię człowieka, którego wszyscy szanują, który miłuje pokój — imię Stalina. Pragnę zapewnić, że uczynię wszystko co będzie w mej mocy, aby stać się godnym nagrody, noszącej imię człowieka, który cieszy się największym szacunkiem i miłością milionów ludzi w wszystkich krajach i który całe swe życie poświęcił sprawie pokoju. (Burzliwe okłaski).

Medal i dyplom, które zostały mi wręczone, zachowam z piętnością jako najcenniejszy rzecz. Nagrodę pieniężną, związaną z tymi odznaczeniami, przekazuję całkowicie, za waszym pozwoleniem, Ogólnohinduskiej Radzie Pokoju, by okazała pomoc w jej szlachetnej pracy. (Okłaski).

Niech żyje sprawa pokoju na całym świecie! Niech rozkwitną przyjaźń i solidarność narodu radzieckiego i hinduskiego! (Burzliwe, długotrwałe okłaski).

Przewodzący obecnie wojnom należą polozyc kres. Powinniśmy zapewnić wszystkim ludziom wolność. Powinniśmy uczynić kroki, by umocnić przyjaźń, złagodzić niezadowolenie i napięcie między narodowe. Jest to orędzie Kongresu w Wiedniu, które wieziemy naszym narodowi. Przyznając Międzynarodową Stalinowską Nagrodę Pokoju Hindusowi jest więc — poza

Walki w Korei

(f) PEKIN (PAP). Dowódczo naczelne Koreańskiej Armii Ludowej w komunikacji ogłoszonym w Pienjanie podało, że dnia 5 bm. oddziały armii ludowej i ochotników chińskich toczyły na wszystkich frontach walki artyleryjskie z wojskami interwentów. W nocy z 5 na 6 bm samoloty amerykańskie dokonały ponownie barbarzyńskiego nalotu nad Pienjan. W wyniku bombardowania zginęło wiele osób. Zburzono kilkadziesiąt domów mieszkalnych i ziemianek. Dnia 6 bm oddziały artylerii przeciwlotniczej i specjalne oddziały strzelców przeciwlotniczych zestrzelili sześć i uszkodzili dwa samoloty nieprzyjacielskie.

Rząd Burmy zamierza wypowiedzieć angielsko-burmański układ wojskowy

(f) LONDYN (PAP). Prasa donosi, że rząd Burmy zawiadomił rząd angielski o swym zamiarze wypowiedzenia angielsko-burmańskiego układu wojskowego z 1947 roku. Istniejący już amerykańskie mirosje wojskowe w sąsiadujących z Burmą krajach — w Indochinach i Syjamie.

Podkreśla, że od chwili podpisania porozumienia wojskowego w 1947 roku „wpływ amerykański w Burmie wzrosł”. Istniejący już amerykańskie misje wojskowe w sąsiadujących z Burmą krajach — w Indochinach i Syjamie.

Maniestacyjny pogrzeb zamordowanego przez agentów imperialistycznych młodego policjanta ludowej NRD

(f) BERLIN (PAP). Przeszło 100 tysięcy mieszkańców Berlina udzielił udział dnia 5 bm. w pogrzebie funkcjonariusza policji ludowej Helmuta Justa, który padł ofiarą prowokacji zachodnio - niemieckiej agentury imperialistycznej. Nad trumną zamordowanego wygłosił przemówienie nadburmistrz Wielkiego Berlina Friedrich Ebert. Podkreślił on, że

zamordowanie Helmuta Justa jest jednym z wielu ogniw długiego łańcucha aktów terrork i dywersji dokonywanych przez agentów imperializmu w tym celu, aby utrudnić miłującym pokój, demokratycznym siłom Niemiec walkę o pokój i jednolitą ojczyznę, aby utrudnić budowę podstaw socjalizmu w Niemieckiej Republice Demokratycznej.

Rząd USA obawia się filmów angielskich...

(f) LONDYN (PAP). Prasa angielska donosi, że zgodnie z oświadczeniem McCarrana wszystkie filmy angielskie eksportowane do Stanów Zjednoczonych będą podlegały specjalnej cenzurze. Od dnia 5 bm. eksporterzy filmów muszą dołączać pisemne oświadczenie stwierdzające, że treść tych fil-

mów „nie stanowi groźby dla amerykańskiego stylu życia”. Jeśli eksporterzy angielscy nie podpiszą takiego oświadczenia — stwierdza dziennik „Daily Mirror” — to „filmy ich zostaną zatrzymane w portach amerykańskich na nieokreślony czas”. Dziennik określa nową samolotowe władze USA jako „wielkiego maccarranizmu”.

Przyjęcie w Moskwie na cześć zagranicznych delegacji na Kongres Narodów

(f) MOSKWA (PAP). — Zarząd Wszechzwiązkowego Towarzystwa Łączności Kulturalnej z Zagranicą (WOKS) wydał 5 bm. w Moskwie przyjęcie z okazji pobytu w stolicy ZSRR delegacji zagranicznych, które brały udział w Kongresie Narodów w Obronie Pokoju w Wiedniu. Na przyjęciu obecni byli: laureaci Międzynarodowej Stalinowskiej Nagrody Pokoju: Sun Czi-lin, Eliza Brancu, Kun Mo-zio, Saifuddin Kiczlu, Ilija Erenburg; delegaci Chińskiej Republiki Ludowej, Koreańskiej Republiki, Mongolskiej Republiki Ludowej, Wietnamskiej Republiki

Demokratycznej, Indii, Burmy, Australii oraz Azji i innych krajów strefy Pacyfiku, jak również delegacje Kuby, Argentyny, Brazylii; przedstawiciele społeczeństwa stolicy, kierownicy moskiewskich zakładów i instytucji, producenci pracy, działacze radzieckiej nauki, kultury i sztuki, przedstawiciele ministerstwa spraw zagranicznych ZSRR, członkowie Radzieckiego Komitetu Obrońców Pokoju, przedstawiciele WOKS oraz zespołu szeregu ambasad i poselstw, akredytowani w Moskwie. Podczas przyjęcia odbył się wielki koncert.

Spoleczeństwo Niemiec zachodnich żąda odrzucenia ratyfikacji układów wojennych

(f) BERLIN (PAP). Agencja ADN donosi o dalszych masowych protestach ludności Niemiec zachodnich przeciwko ratyfikacji układów wojennych podpisanych w Bonn i Paryżu.

W ramach protestów odbyły się demonstracje w Bonn i Paryżu. Członkowie i działacze organizacji repatriantów uchwalili na zebraniu w Kilonii rezolucję, w której domagają się odrzucenia ratyfikacji haniebnych „układów ogólnych”. W rezolucji żądają oni również, aby milardowe sumy, jakie wydaje się na remilitaryzację Niemiec, przeznaczyc na budowę fabryk produkujących dla pokojow, na budowę mieszkań dla robotników i szkół dla młodzieży.

Zarząd związku b. ofiar faszystowskich (VVN) w Niemczech zachodnich wezwał ludność Bawarii - Wirtembergii, aby demagowała się od deputowanych do Bundestagu, którzy głosowali w drugim czytaniu za ratyfikacją układów wojennych, zmiany ich stanowiska. Zarząd VVN podkreśla, że osiągnięcie jednolitego Niemiec wymaga walki o porozumienie między Niemcami ze wschodu i zachodu i o zawarcie

traktatu pokojowego. Mieszkańcy Hamburga w liście do deputowanego do parlamentu bonńskiego Kalbitzera żądają, aby opowiedział się za odrzuceniem haniebnych układów wojennych. „Górnicy kopalni węgla w Oberroblingen (NRD) wezwali swych towarzyszy pracy w Niemczech zachodnich do podjęcia zdecydowanej walki o odrzucenie haniebnych układów wojennych. W liście do górników zachodnio - niemieckich podkreślają oni, że zjednoczona niemiecka klasa robotnicza będzie dość silna, aby obalić znienawidzony reżim Adenauera i powołać rząd, który wprowadzi naród niemiecki na drogę jednolitej i pokoju.”

W 30-lecie ukazania się artykułu W. Lenina „O spółdzielczości”

(f) MOSKWA (PAP). — Prasa radziecka omawia obszernie przypadającą w dniu 6 bm. 30 rocznicę ukazania się artykułu Lenina „O spółdzielczości”. — Jednym z najważniejszych dokumentów programowych partii i całego światowego ruchu komunistycznego — pisze dziennik „Prawda” — jest artykuł Lenina „O spółdzielczości”, który Stalin nazwał wraz z artykułem „O naszej rewolucji”, politycznym testamentem Lenina. Rozwijając naukę o zwycięstwie socjalizmu w Kraju Rad. Lenin w artykule tym po raz pierwszy w historii marksizmu teoretycznie opracował sposoby rozwiązania najtrudniejszego po zdobyciu władzy zadania rewolucji proletariackiej — zadania przestawienia drobnych gospodarstw chłopskich na tory wielkiej produkcji zespołowej, na tory socjalizmu.

„Prawda” podkreśla, że zwycięstwo leninowskiego planu spółdzielczego, które znalazło przedmiotowy o 46 procent, a buraka cukrowego o 31 procent. W bardzo znacznym stopniu zwiększyła się również produkcja innych artykułów rolnych. O szóstym tempie rozwoju rolnictwa socjalistycznego świadczą dane dotyczące wzrostu produkcji rolniczej w latach przedwojennych rolnictwo radzieckie produkowało przeszło 7 miliardów pudów zboża rocznie, wobec 4,5 miliardów przed rewolucją.

Jeszcze w szybszym tempie wzrasta produkcja rolno w okresie powojennym. W roku 1952 globalne zbiory zboż włożyły 8 miliardów pudów. W roku 1951 globalna produkcja bawełny przekroczyła poziom przedwojenny o 46 procent, a buraka cukrowego o 31 procent. W bardzo znacznym stopniu zwiększyła się również produkcja innych artykułów rolnych. O szóstym tempie rozwoju rolnictwa socjalistycznego świadczą dane dotyczące wzrostu produkcji rolniczej w latach przedwojennych rolnictwo radzieckie produkowało przeszło 7 miliardów pudów zboża rocznie, wobec 4,5 miliardów przed rewolucją.

Dziennik wskazuje jak na bazie wzrostu produkcji rolniczej nieustannie podnosi się dobrobyt ludności chłopskiej. W roku 1951 w porównaniu z rokiem 1949 realne dochody chłopów w przeliczeniu na jednego pracującego były wyższe o około 60 procent.

W dniach 17-18 bm. odbędzie się w Pradze Zjazd czechosłowackich obrońców pokoju

(f) PRAGA (PAP). Członkowie Światowej Rady Pokoju i Czeskosłowackiego Komitetu Obrońców Pokoju, rektor Uniwersytetu im. Karola w Pradze, dr Jan Mukarovsky udzielił dziennikowi „Rude Pravo” wywiadu, w którym stwierdził, iż w Zjeździe czechosłowackich obrońców pokoju, zwolany na 17-18 stycznia

br. omówi zadania, wypływające z uchwał Kongresu Narodów w Obronie Pokoju. Dr Mukarovsky podkreślił, iż wkład narodu czechosłowackiego do walki o pokój powinien znaleźć wyraz w przedmiotowym wykonaniu planu szóstego roku pierwszej piąciolatki czechosłowackiej.

W kilku zdaniach

PRZYBYCIE CHURCHILLA DO NOWEGO JORKU

(f) NOWY JORK. Premier Wielkiej Brytanii Winston Churchill przybył dnia 5 bm. do Nowego Jorku z nieoficjalną wizytą. We wtorek Churchill odbył krótką wizytę „prywatną” — jak podkreślała agencja — rozmowę z przyszłym prezydentem USA generałem Eisenhowerem. W ciągu trydziennego pobytu Churchill spotka się również z Trumanem.

UCZENI HINDUSCY PRZECIWO WYWOZOM SUROWCOW DLA CELÓW WOJENNYCH

(f) MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi z Delhi z dziennikiem „Hindustan Standard”, że w mieście Lakno odbyło się podjęcie Zgromadzenia Uczonych Hinduów. Na posiedzeniu uchwalono re-

USA USIŁUJA WCIĄGAC PAKISTAN I IRAN DO TW. „DOWÓDZTA ŚRODKOWEGO WSCHODU”

LONDYN. Prasa podała z Bejrutu, że według doniesień dziennika „Al-Ahsab” na odbywającej się obecnie w Londynie naradzie zastępcy sekretarza Departamentu Stanu USA, Byrodatea z przedstawicielami ministerstwa spraw zagranicznych z Brytanii omawiano, jest sprawa wezwania Pakistanu i Iranu do monowanego przez imperialistów tw. „Dowództwa Środkowego Wschodu”.

LONDYN. Prasa podała z Bejrutu, że według doniesień dziennika „Al-Ahsab” na odbywającej się obecnie w Londynie naradzie zastępcy sekretarza Departamentu Stanu USA, Byrodatea z przedstawicielami ministerstwa spraw zagranicznych z Brytanii omawiano, jest sprawa wezwania Pakistanu i Iranu do monowanego przez imperialistów tw. „Dowództwa Środkowego Wschodu”.

Wiadomości sportowe

Szermierze Warszawy wygrali turniej miast

Turniej szermierczy z udziałem reprezentantów czterech najbliższych ośrodków kraju zakończył się zwycięstwem drużyny warszawskiej przed zespołami Katowice, Krakowa i Wrocławia. W drugim dniu turnieju Warszawa wygrała z Wrocławiem 12:4 i z Krakowem 9:7. w kategorii (CWKS) Kraków 12:4 i Wrocław 12:4. Najlepszą walkę turnieju stoczyli we wtorek szermierze Pawłowski (Warszawa) i Zablocki (Kraków). Zacię-

ły, emocjonujący pojedynek zakończył się zwycięstwem Pawłowskiego. We florcie kobiet najlepszą zawodniczką była Nawrocka (Warszawa). W kategorii turnieju była między innymi Katowice i Wrocław. Drapała, która pokonała wciomistrzyni Polski Sołtanowa, a z Nawrocką przegrała nieznacząco zacięwał walce. Wygrał nie również młody szermierz Dąbrowski z Wrocławia.

Zawody narciarskie w Zakopanem

W dalszym ciągu narciarskich mistrzostw wędrowających rozegrano w Zakopanem bieg płaskie na dystansie 6 km dla kobiet i 12 km dla mężczyzn oraz slalom w konkurencji mężczyzn i kobiet. W biegu na 6 km zwyciężyła Galska - Bukowa (Kielce) z czasem 21:3 przed Trzcińska (CWKS) i Krapczyńska (Gwardia). Na dystansie 12 km pierwsze miejsce zajął

Krapczyński (CWKS) w czasie 40:22 przed Bukowskim 40:53 i Kwapińskim 41:09 (oba z Gwardią). W slalomie kobiet pierwszym miejscem podzieliły się Krapczyńska i Krapczyńska (CWKS) i Krapczyńska (CWKS), które uzyskały jednakowy czas przejazdu. Slalom męski wygrał Schindler (Gwardia) 1:45 przed koleżankami klubowymi Sanktem - Gaścieńką 1:45,7 i Stanco 1:46,2.

W kilku zdaniach

KRAKÓW. Towaryszki mecz szkolnych zespołów w koszykówce kobiet Spójni (Warszawa) Gwardii (Kraków) zakończył się zwycięstwem mistrza Polski Spójni 51:37 (29:23). ŁÓDZ. W towarzyskim meczu hokejowym Włocławek (Łódź) pokonał zaiste walek Koleszarski (Toruń) 6:3 (5:1, 0:2, 1:2).

Wrocławiu. W mezu pływaków o puchar AZS, drużyna AZS (Łódź) pokonała AZS (Wrocław) 110:82.

Łyżwiarze CSR i Węgry przybyli do Moskwy

Na zaproszenie Komitetu do Spraw Kultury Fizycznej i Sportu przybyli do Moskwy czechosłowaccy i węgierscy łyżwiarze w dziedzinie figurowej. Czechosłowacy i Węgry

odbeda wiadcenie treningi z zawodnikami radzieckimi oraz wystąpią w kilku zawodach pokazowych na stadionie Dynamo w Moskwie.

ALEJA STALINA W BERLINIE

27 września ludność Berlina uroczystie obchodziła na Placu Straszburkskim otwarcie Alei Stalina. W dniu tym zakończyły się w zasadzie wszystkie roboty budowlane, przewidziane w narodowym planie odbudowy Berlina na rok 1952. Na przestrzeni dwóch prawie kilometrów od Placu Straszburkskiego do ulicy Berzaria ciągną się po obu stronach Alei Stalina nowe 6 — w 7 piętrowe domy mieszkalne.

21 grudnia 1952 roku w dniu urodzin Stalina w tych domach ludności pracy oddano do użytku 1148 mieszkań. Nigdy bodaj wielotysięczne rzesze berlińczyków nie odczuwały tak głęboko jak w tym dniu swej gorącej miłości do Berlina, swej niezłomnej wiary w nim węg. W dniu tym bowiem manifestowały one zarazem swą wolę zwycięstwa w walce o jedność Berlina, o jedność Niemiec.

Kiedy w listopadzie 1951 roku Komitet Centralny Niemieckiej Socjalistycznej Partii Jedności ogłosił projekt odbudowy stolicy Niemiec, na pytanie: „Czy projekt jest dobry?” otrzymał jednomyślną odpowiedź od wielotysięcznych rzesz ludzi pracy: „Tak — wspaniały!” Niezależnie od tego, że projekt ten, w tym dnu, był wielotysięcznym rzesz ludzi pracy: „Tak — wspaniały!” Niezależnie od tego, że projekt ten, w tym dnu, był wielotysięcznym rzesz ludzi pracy: „Tak — wspaniały!”

Narzędzia, cement, wapno, cegły, szkło, szyny — wszystko co było potrzebne do budowy Alei Stalina dostarczone zostało w ramach produkcji ponadplanowej. Codziennie szły do Berlina pociągi z darami, którymi Niemcy dokumentowali swe przywiązanie do stolicy. Dość powiedzieć że np. z rejonu Niesky, niewielkiego rejonu położonego nad granicą pokoju na Odrze i Nysie, przybyło już 7 pociągów towarowych z najrozmaitszymi narzędziami i urządzeniami budowlanymi — począwszy od narzędzi do tytoniowania a kończąc na wielekich dźwigach.

Chłopi dostarczali bezpłatnie budulca i przywozili w podarunku budowniczym paczki z żywnością. Dla ludności Niemiec zachodnich i zachodniego Berlina narodowy program odbudowy stolicy stał się również potężnym czynnikiem w walce o wolność i niepodległość.

Chłopi dostarczali bezpłatnie budulca i przywozili w podarunku budowniczym paczki z żywnością. Dla ludności Niemiec zachodnich i zachodniego Berlina narodowy program odbudowy stolicy stał się również potężnym czynnikiem w walce o wolność i niepodległość.

Margot Pfannstiel

3 lutego 1952 roku premier Otto Grotewohl założył kamień węgielny pierwszego gmachu nowego Berlina A. W kilka tygodni później wyrosły tu już mury umacniają w berlińczykach wiarę, że wkrótce na tym miejscu powstają wielkie, wspaniałe bloki.

Aleja Stalina stała się swego rodzaju polem bitwy o pokój. Rosły mury domow, rosły ludzie wnoszący te mury. Uczuli się oni wierzyc w swe siły; praca dla społeczeństwa kształtowała w nich nową, socjalistyczną świadomość.

Od pierwszych dni na budowie Alei Stalina rozpoczęła się zdecydowana walka o stosowanie nowego metod pracy. Przyzwyczajając wielokrotnie nauki, budowniczowie Berlina stawali się pracować według nowych, socjalistycznych metod. Nieocenioną pomocą było to doświadczenie murarzy radzieckich i polskich, którzy z ochotą uczyli swych niemieckich towarzyszy najnowocześniejszych metod pracy stachanowskiej. Z „moskiewskiego” i „warszawskiego” tempa zrodziło się na budowie Alei Stalina tempo „berlińskie”. Pracować szybciej, lepiej i taniej — hasło to stało się dewizą budowniczych. Budowniczowie berlińscy opanowali techniki, obalali przestarzałe, od dawna przeżyte metody. W procesie współzawodnictwa socjalistycznego rozwijali się w szybkim tempie nowe talenty, które ponuły daleko naprzód technikę budowlaną, przyspieszyły ogólne tempo robót.

podawane co dzień przez prasę wiadomości, kto jest dziś najlepszym murarzem na budowie Alei Stalina. Wśród tych najlepszych znaleźli się nawet kobiety, których przed kilkoma laty nie było. Korygowali oni prace kierownictwa budowy, radą i krytyką pomagali naszym architektom, wykuli w sobie poczucie odpowiedzialności za całokształt pracy.

Wraz z miłością do swego budownictwa, wraz z dumą ze swych osiągnięć rosła ich gotowość obrony tego, co budują. Rozwieszane na rusztowaniach domów plakaty głośny: „Bada tomu, kto osmiesił się podnieść rękę na naszą Aleję Stalina!”.

Setki tysięcy ludzi przechodziły przysiadając się budowie. Przechadzali tu ludzie ze wszystkich części Niemiec. W wielu ludziom otwierają się oczy, kiedy patrzą na tę wspaniałą budowę, kiedy obserwują tętniącą życiem pracę budowniczych. Pewien artysta reformistyczny zwanego związku zawodowego powiedział: „Zobaczyłem słońcem stroną Berolina”. Przyjechał on z Berlina zachodniego, z tej części Berlina, której administracja usiłuje nasiadować to co jest najgorszego w Ameryce. W Berlinie zachodnim buduje się również, ale buduje się tam koszaży i biura bankierskie, a robotnicy ginieją z głodu i niezadanych podłog. Delegacja zachodnio - niemieckiej organizacji harcerskiej o-



T R E Ś C :

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 37 — Nr 61 z dnia 6.III.53 r. w sprawie czasowego zabezpieczenia przed korozją maszyn i precyzyjnych wyrobów stalowych,
- Poz. 38 — Nr 63 z dnia 27.XII.1952 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia jednostek gospodarczych obowiązanych do zawierania umów gospodarczych w zakresie obrotu towarowego oraz ustalania

terminów zawierania umów planowych w takim obrocie na rok 1952,

- Poz. 39 — Nr 64 z dnia 10.III.53 r. w sprawie ograniczenia produkcji łączników z żeliwa ciągliwego,
- Poz. 40 — Nr 65 z dnia 10.III.53 r. w sprawie ograniczenia produkcji żeliwnych kształtek wodociągowych,
- Poz. 41 — Nr 66 z dnia 10.III.53r. w sprawie zasad i trybu sporządzania bilansów przyrządów laboratoryjno-naukowych i pomiarowo-kontrolnych oraz mierników elektrycznych na 1954 r.,

37.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 61 z dnia 6 marca 1953 r.

(znak: TE—KY)

w sprawie czasowego zabezpieczenia przed korozją maszyn i precyzyjnych wyrobów stalowych

W celu zapobieżenia stratom, jakie w gospodarce narodowej wskutek stosowania nieodpowiednich metod czasowej konserwacji maszyn i precyzyjnych wyrobów stalowych oraz innych precyzyjnych wyrobów stalowych w okresie transportu i magazynowania, zarządza się następująco:

§ 1. Wszystkie jednostki gospodarcze, które produkują, użytkują lub zajmują się magazynowaniem i transportem maszyn, części zamiennych do maszyn i precyzyjnych wyrobów stalowych powinny stosować odpowiednie metody czasowego zabezpieczania przed korozją, zwane instrukcją konserwacji i stanowiącej załącznik do instrukcji.

§ 2. 1. Ministrowie, kierownicy przedsiębiorstwa lub zakłady produkujące, użytkujące lub magazynujące maszyny i precyzyjne wyroby stalowe i precyzyjne wyroby stalowe będą nad przestrzeganiem zaleceń instrukcji przez podległe jednostki.

2. Zainteresowani ministrowie mogą w miarę potrzeby wydawać w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego zarządzenia uzupełniające instrukcję i normujące jej wykonanie w podległych jednostkach.

§ 3. Postanowienia instrukcji posiadają moc obowiązującą do czasu ukazania się odpowiednich norm wydanych przez Polski Komitet Normalizacyjny.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 61 z dn. 6 marca 1953 r.

INSTRUKCJA

o czasowym zabezpieczeniu przed korozją maszyn i precyzyjnych wyrobów stalowych.

Postanowienia ogólne.

§ 1.1. Instrukcja niniejsza dotyczy jedynie czasowego zabezpieczenia przed korozją, za pomocą olejów lub smarów, zewnętrznych i wewnętrznych metalowych powierzchni maszyn i ich części zamiennych oraz innych precyzyjnych wyrobów w okresie transportu i przechowywania w magazynach zamkniętych.

2. Instrukcja zawiera wytyczne, zmierzające do stworzenia najbardziej racjonalnych warunków niezbędnych do utrzymania przechowywanych maszyn i wyrobów stalowych przez jak najdłuższy okres w stanie używalności oraz ma za zadanie doprowadzić do minimum straty wynikłe wskutek korozji w czasie ich transportu i magazynowania.

3. Instrukcja nie obejmuje sposobów trwałego zabezpieczenia powierzchni stalowych przed korozją za pomocą pasywowania lub za pomocą rozmaitych trwałych powłok np. powłok galwanicznych, z farb lub lakierów, powłok dyfuzyjnych, tlenkowych jak również nie odnosi się do specjalnych wyrobów stalowych np. łożysk tocznych itp.

Czynniki wpływające na dobrą konserwację.

§ 2. 1. Właściwa konserwacja przedmiotów stalowych wymaga spełnienia szeregu warunków, które przyczyniają się do utrzymania powierzchni metalowej w stanie czystym przez dostatecznie długi okres.

Do czynników, które składają się na całokształt dobrej konserwacji i których należy przestrzegać, zaliczymy:

- dobór odpowiedniego środka konserwacyjnego,
- umiejętne pokrycie nim powierzchni podlegającej zabezpieczeniu,
- umieszczenie przedmiotu zakonserwowanego w warunkach najmniej sprzyjających powstawaniu korozji,
- poddawanie wyrobów zabezpieczonych przed korozją okresowym oględzinom oraz ponawianie zabiegów konserwacyjnych podczas dłuższego okresu przechowywania.

Środki konserwacyjne i zasady ich stosowania

Smary konserwacyjne.

§ 3. 1. Smary konserwacyjne należą do najczęściej stosowanych środków, służących do tymczasowego zabezpieczenia przed korozją. Można je nakładać na przedmioty:

- za pomocą suchego i czystego pędzla, rozsmarowując równo grubą warstwą po powierzchni konserwowanej,
- przez zanurzenie jednorazowe lub kilkakrotne konserwowanych przedmiotów do podgrzanego i roztopionego

smaru; po wyjęciu przedmiotu z roztopionego smaru należy zaczekać aż smar ścięknie i zastygnie na jego powierzchni i dopiero wtedy kładzie się go lub ustawia na przeznaczonym do tego celu miejscu.

2. Przed każdorazowym użyciem (jeżeli smar przez dłuższy okres nie był używany) należy sprawdzić, czy do smaru nie dostała się woda.

W tym celu należy ogrzać próbkę smaru do temperatury 100°C. Jeżeli smar pieni się lub przyska należy potrzebną do konserwacji ilość smaru ogrzać do 100°C. i wygrzewać dopóki nie przestanie pieniać się.

3. Do konserwacji części maszyn i precyzyjnych wyrobów stalowych należy stosować wyłącznie smary obojętne i bezwodne, odpowiadające szczegółowym warunkom technicznym, przewidzianym dla danego wytworu.

Roztwory smarów w rozpuszczalnikach.

§ 4. 1. Roztwory smarów w rozpuszczalnikach stosuje się przeważnie do zabezpieczania przed korozją małych przedmiotów, które w tym celu układa się w drucianych koszykach i zanurza do roztworu na pewien okres, po czym wyjmuje i pozostawia do obcieknięcia oraz odparowania rozpuszczalnika. Przy takim sposobie nakładania smarów przeciwkorozyjnych w pomieszczeniu roboczym powinny być stosowane wyciągi. Obowiązują również najostrożniejsze przepisy bezpieczeństwa przeciwpożarowego.

2. Niektóre specjalne mieszanki przeciwkorozyjne w postaci roztworu w rozpuszczalnikach należy stosować do pewnych wewnętrznych części silników spalinowych (np. do cylindrów silników po pracy na paliwach etylizowanych) wprowadzając je do wnętrza przez wtryskiwanie przy pomocy sprężonego powietrza, zgodnie z zaleceniami odpowiednich, obowiązujących już instrukcji.

Oleje mineralne.

§ 5. 1. Oleje mineralne należy stosować do konserwacji wewnętrznych części maszyn, jak układy paliwowe, układy chłodnicze, układy wodne, układy olejowe, przewody, zbiorniki itp.

Przed zalaniem odpowiednich układów (na przykład pomp, zbiorników itp.), należy sprawdzić czy są one całkowicie opróżnione i suche; w razie stwierdzenia, że tak nie jest, należy je w pierwszej kolejności opróżnić i wysuszyć, a następnie wypełnić olejem.

2. Jako zasadę należy przyjąć, że do konserwacji i zabezpieczania przed korozją wewnętrznych części maszyn stosujemy ten sam rodzaj i gatunek oleju jaki zalecany jest do oliwienia maszyny podczas jej eksploatacji.

Smary typu towotu.

§ 6. Smary stałe typu towotu lub wysokotopliwe smary na mydłach sodowych i potasowych służą do napełniania łożysk maszyn, które są przeznaczone do pracy na tych smarach. Nie należy ich zasadniczo stosować jako smarów do konserwacji powierzchniowej maszyn i ich części.

Pokosty i lakiery nitrocelulozowe.

§ 7. 1. Pokosty i lakiery nitrocelulozowe należy stosować do zabezpieczania przed korozją części, które mają być po montażu malowane.

Części takie, zamiast pokrywania ich smarem, maluje się pokostem lub lakierem nitrocelulozowym. Po zaschnięciu pokost tworzy powłokę ochronną.

2. Lakiery nitrocelulozowe mogą być nakładane za pomocą pędzla lub też natryskowo.

Zabezpieczanie przed korozją

Pierwsza konserwacja.

§ 8.1. Wyrób opuszczający oddział produkcyjny wytwórni należy przed wysyłką do magazynu lub do odbiorcy zakonserwować. Czynność tę nazywamy pierwszą konserwacją. Obowiązuje ona wytwórnię. Zespół wykonujący pokrywanie powierzchni wyrobu odpowiednimi smarami powinien otrzymywać wyrób czysty, bez zgorzelin lub rdzy. Do obowiązków zespołu należy: przegląd, czyszczenie, odtłuszczenie, pokrycie środkiem konserwującym oraz odpowiednie opakowanie i przygotowanie do transportu bądź przekazanie po zakonserwowaniu do magazynu lub ekspedycji towarowej.

2. Podczas przeglądu należy poddać oględzinom zarówno powierzchnię zewnętrzną jak i części wewnętrzne maszyn i wyrobów stalowych. Wnętrza zbiorników należy prześwietlać lampą, a w celu ustalania stanu powierzchni wewnętrznej rur, należy przeciągać przez nie białe szmaty. Przy zauważeniu zgorzeli lub większych plam rdzy, wyrób powinien zostać zwrócony oddziałowi produkcyjnemu w celu usunięcia defektu.

3. Niewielkie ilości rdzy na częściach dostępnych powinny być usuwane za pomocą papieru ściernego umoczonego w oleju wrzecionowym lub za pomocą drobnoziarnistych past.

4. Usuwanie rdzy z części odpolerowanych, dopasowanych i wymiarowanych jest niedopuszczalne. Część taka musi ulec komisijnemu wybrakowaniu.

5. Pokrywaniu smarami podlegają niezabezpieczone części przedmiotów stalowych, ponadto części cynowane, niklowane, chromowane i oksydowane.

Nakładanie smarów należy wykonywać zgodnie z postanowieniami § 3.

6. Przed pokryciem smarem należy powierzchnię przedmiotu oczyścić z kurzu i odtłuścić za pomocą przecierania czystymi szmatami zwilżonymi benzyną ekstrakcyjną, lub też za pomocą przemywania benzyną ekstrakcyjną (benzyna do przemywania nie powinna być barwiona). Jeżeli wytwórnia posiada odpowiednie urządzenia, może być stosowane odtłuszczenie na gorąco w parach rozpuszczalnika (benzyna, benzen).

7. Po odtłuszczeniu pożądane jest odmuchanie powierzchni gorącym powietrzem, wolnym od kurzu i zanieczyszczeń olejystych. Odmuchanie wskazane jest ze względu na konieczność osuszenia powierzchni, na której przy odparowywaniu rozpuszczalników może się skroplić para wodna. Przemuchiwanie i odmywanie wnętrza rur i zbiorników jest konieczne.

Przygotowanie do transportu.

§ 9. 1. 2. Przed przetranszowane przed korozją maszyny lub części precyzyjne należy do transportu odpowiednio opakować. Wszelkie części, które mogą w drodze odłączyć się, należy opakować w sposób, który nie stanowi albo klatki drewniane, albo skrzynie drewniane z odpowiednimi przekładkami, które służą do umocowania oraz do wygodnego i bezpiecznego chwytania i transportowania.

2. Za zabezpieczenie należy przyjąć, że drewno nie powinno stykać się z częściami metalowymi. Należy zatem metal w miejscach styku z drewnem zabezpieczać za pomocą papierów parafinowanych dwustronnie.

Dla części precyzyjnych maszyn wnętrza drewnianych uchwyty i części precyzyjne należy wybić obojętnym wołokiem, filcem lub rękawicami. Precyzyjne wyroby i części precyzyjne należy pokryć smarem i opakować w sposób, który nie stanowi albo klatki drewniane, albo skrzynie drewniane z odpowiednimi przekładkami, które służą do umocowania oraz do wygodnego i bezpiecznego chwytania i transportowania.

3. Skrzynie i klatki drewniane należy zabezpieczyć przed wpływami atmosferycznymi i wilgocią. Zewnętrzne powierzchnie skrzynie zabezpieczać przed wpływami atmosferycznymi i wilgocią.

Przebieg konserwacji i warunki transportu na otwartych wagonach.

§ 10. Po przyjęciu do magazynu na miejsce powinien nastąpić ponowny przegląd przedmiotu przed jego przekazaniem do magazynowania. Tę czynność określa się jako drugi etap konserwacji; stanowi ona obowiązek magazynu. Magazyn powinien mieć dostęp do magazynu przyjmującego transport dokończony. Przed przeliczeniem i przeglądem przywiezionych obiektów i uzbrojenia należy sprawdzić, czy w miejscach, gdzie smar został przypadkowo usunięty, nie nastąpiło uszkodzenie.

Miejsca lub części, gdzie smar został usunięty należy oczyścić, obmyć ze smaru i zabezpieczyć przed korozją. W razie zauważenia rdzy, należy zastosować środek podany w § 8. Części dopasowanych części, które nie należy odrzucać. W przypadku stwierdzenia uszkodzeń i defektów spowodowanych rdzą, należy sporządzić protokół i postawić je do decyzji dostawcy, zawiadamiając go o tym.

Magazynowanie

Urządzenie magazynu.

§ 11. 1. Pomieszczenie magazynu powinno posiadać wentylację i centralne ogrzewanie. W żadnym przypadku nie może posiadać przeciekających dachów.

2. Wilgotność magazynu powinna być utrzymana w granicach od 45 do 65% wilgotności względnej, a temperatura od 15 do 25°C. W wilgotnym magazynie, gdzie przy sprzyjających warunkach może nastąpić skraplanie się pary wodnej na powierzchniach przechowywanych przedmiotów, środki konserwacyjne nie spełniają swego zadania. Magazyn powinien być zatem zaopatrzony w hygrometr i termometr i według wskazań tych przyrządów, za pomocą odpowiedniego wietrzenia i ogrzewania, powinna być regulowana wilgotność i temperatura magazynu.

3. Okna magazynu powinny posiadać szyby matowe, aby zabezpieczyć materiał przechowywany przed bezpośrednim działaniem promieni słonecznych, które mogą powodować nadmierne ogrzewanie się zakonserwowanych powierzchni, w wyniku czego nastąpiłoby ściekanie konserwującej warstwy smaru.

4. Podłogi magazynu powinny być pokryte pyłochłonem.

Rozmieszczenie materiału w magazynie.

§ 12. 1. Rozmieszczenie maszyn i wyrobów w magazynie powinno być takie, aby do każdego obiektu był łatwy dostęp, co umożliwiałoby szybki i wygodny przegląd zmagazynowanych materiałów.

2. Maszyny powinny być ustawione na podstawach drewnianych i nakryte pokrowcami w celu zabezpieczenia ich przed kurzem.

3. Części zapasowe i inne wyroby o mniejszych wymiarach, o ile mają być przechowywane oddzielnie, należy układać na półkach wyłożonych papierem parafinowanym. Po ułożeniu należy je nakryć również papierem parafinowanym.

4. Małe części precyzyjne należy przechowywać w pudełkach parafinowanych. Przed włożeniem ich do pudełek należy je dobrze nasmarować i zawinąć w papier parafinowany.

Pudełka wskazane jest przechowywać w zamkniętych szafach, wewnątrz których zaleca się umieszczanie osuszaczy powietrza (np. silikażel).

Okresowa kontrola i konserwacja w magazynie.

§ 13. 1. W okresie magazynowania obsługa magazynu obowiązana jest dokonywać raz na miesiąc przeglądu maszyn i wyrobów magazynowanych, na których smar powinien być uzupełniany w miejscach, gdzie ściek, lub gdzie warstwa ło została uszkodzona.

2. Mechanizmy maszyn należy okresowo poruszać, ażeby zmieniać położenie wałów, tłoków i innych ruchomych części mechanizmu w celu równomiernego smarowania ich powierzchni ze wszystkich stron.

3. Przynajmniej raz na rok należy przekonserwowywać obiekty przechowywane, to znaczy zmieniać smar stary na nowy.

4. Wyniki przeglądów powinny być notowane w przeznaczonych do tego celu księżce i w razie zauważenia niekorzystnych warunków przechowywania należy niezwłocznie zawiadomić o tym przełożonego.

Informacje

I. Instytucje prowadzące badania w zakresie korozji i środków zapobiegawczych.

Instytut Metaloznawstwa i Aparatury Naukowo-Laboratoryjnej, Warszawa, ul. Duchnicka 3.
Instytut Chemii Ogólnej, Warszawa, ul. Łączności 8.
Instytut Metalurgii, Gliwice, ul. Karola Miarki 12/14.
Instytut Naftowy, Kraków, ul. Lubicz 25a.

II. Normy.

1. Oznaczanie temperatury kroplenia — PN/C-04020.
2. Oznaczanie lepkości — PN/C-04014.
3. Badanie działania koordynującego olejów na metale PN/C-96500.
4. Oznaczanie liczby kwasowej — PN/C-04066.
5. Oznaczanie odczynu wyciągu wodnego — PN/C-04064.
6. Oznaczanie zawartości wody — PN/C-04085.

III. Literatura.

J. Inst. Petrol, t. 36 (1950), S. 422-547
„Metody ispytania ropy i produktów” — Moskwa, 1950 r.
„Sprawocznik po primienieniu i normam razchoda smaczocnych materiałów” — Moskwa, 1947 r.

IV. Dostawcy olejów mineralnych i smarów.

Centrala Produktów Naftowych, Warszawa — Rakowiecka 39.

38.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 63 z dnia 27 grudnia 1952 r.

(znak: HA1N-02-1142)

zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia jednostek gospodarczych obowiązanych do zawierania umów generalnych w zakresie obrotu towarowego oraz ustalenia terminów zawierania umów planowych w takim obrocie na rok 1952.

Na podstawie art. 3 ust. 2, art. 4 pkt 1) i 3) oraz art. 5 i 6 ust. 1 ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o umowach plano-

wych w gospodarce socjalistycznej zarządza się, co następuje:

§ 1. W załącznikach do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 151 z dnia 19 kwietnia 1952 r. w sprawie ustalenia listy jednostek gospodarczych obowiązanych do zawierania umów generalnych w zakresie obrotu towarowego oraz ustalenia terminów zawierania umów planowych w takim obrocie na rok 1952 (Biuletyn PKPG Nr 19, poz. 101), wprowadza się następujące zmiany:

1. w załączniku Nr 2:
 - 1) w poz. 47 w kolumnie: „Przedmiot umowy” tekst: „Obuwie skórzane tekstylne” zastępuje się tekstem: „obuwie skórzane i tekstylne na twardej podeszwie”;
 - 2) w poz. 65 w kolumnie: „Nabywca” skreśla się „CZ PDT”;
 - 3) w poz. 78 w kolumnie: „Przedmiot umowy” skreśla się wyrazy: „naczynia kuchenne emaliowane i żeliwne emaliowane, maszynki do mięsa”;
 - 4) w poz. 82 w kolumnie: „Nabywca” skreśla się: „CRS — Sam. Chłopska”;
 - 5) w poz. 85 w kolumnie: „Nabywca” skreśla się: „CRS — Sam. Chłopska”;
 - 6) w poz. 95 w kolumnie: „Nabywca” skreśla się: „CRS — Sam. Chłopska”;
 - 7) skreśla się poz. 110;
 - 8) w poz. 114 w kolumnie: „Przedmiot umowy” skreśla się wyrazy: „nakrycia stołowe w tym nierdzewne”;
 - 9) skreśla się poz. 116;
 - 10) wprowadza się poz. 78a i 114a o następującym brzmieniu:
 - a) Lp.: „78a”, dostawca: „Arged”, przedmiot umowy: „naczynia kuchenne emaliowane i żeliwne emaliowane, maszynki do mięsa”, nabywca: „CZ MHD, CZ PDT, Związek Spółdzielni Spożywców, Centralny Zarząd Zbytu Przemysłu Maszynowego — Biuro Sieci Detalicznej”;
 - b) Lp.: „114a”, dostawca: „Arged”, przedmiot umowy: „nakrycia stołowe w tym nierdzewne”, nabywca: „CZ MHD, CZ PDT, Związek Spółdzielni Spożywców”.

2. w załączniku Nr 3 lit. A:

- 1) w poz. 2 w kolumnie: „Nabywca” skreśla się wyrazy: „CZP Nieorganicznego”;
- 2) poz. 4 i 5 skreśla się;
- 3) w poz. 10 w kolumnie: „Nabywca” skreśla się wyrazy: „CZP Włókien Sztucznych” a dopisuje się: „CZP Bawełnianego, CZP Wełnianego”;
- 4) poz. 12 skreśla się;
3. w załączniku Nr 3 lit. B:

w poz. 10 w kolumnie: „Nabywca” skreśla się wyrazy: „CZP Obrabiarek i Narzędzi” i wpisuje się na to miejsce: „CZ Odlewnictwa”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie w dniu podpisania z mocą obowiązującą od dnia 16 maja 1952 r.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

39.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 64 z dnia 10 marca 1953 r.

(znak: BI 8-B-044-5)

w sprawie ograniczenia produkcji łączników z żeliwa ciągliwego.

Na podstawie art. 1 ust. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz.U. Nr 44, poz. 301), zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zakłady wytwarzające łączniki z żeliwa ciągliwego produkować mogą wyłącznie łączniki typów ustalonych w wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia.

2. Łączniki innych typów niż określono w ust. 1 mogą być produkowane wyłącznie na zamówienia zatwierdzone przez jednostkę nadrzędną zamawiającego, o ile zamówienie obejmuje co najmniej 1.000 szt. w każdym sortymencie.

§ 2. Jednostki nadrzędne mogą zatwierdzać zamówienia (§ 1 ust. 2) wyłącznie na łączniki niezbędne do konserwacji istniejących urządzeń centralnego ogrzewania, wodociągowych, gazowych i wentylacyjnych.

§ 3. Do składania zamówień na łączniki określone w § 1 ust. 2 uprawnione są:

- 1) Przedsiębiorstwo Państwowe „Metaleksport”,
- 2) Centralny Zarząd Przemysłu Taboru Kolejowego „TASKO”.

§ 4. Biura projektowe przy opracowaniu dokumentacji technicznej przestrzegać będą postanowień § 1. 1 załącznik.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 64 z dnia 10 marca 1953 r.

Wykaz

obejmujący pełny sortyment produkowanych łączników.

Mufy Nr 2	3/8"	1/2"	3/4"
	1"	1 1/4"	1 1/2"
	2"	2 1/2"	3"
	4"		
Kolana Nr 6	3/8"	1/2"	3/4"
	1"	1 1/4"	1 1/2"
	2"	2 1/2"	3"
	4"		
Kolana red. Nr 6	3/4x1/2"	1x3/4"	1x1/2"
Kolana Nr 7	3/8"	1/2"	3/4"
	1"	1 1/4"	1 1/2"
	2"		
Kolana Nr 11	1/2"	3/4"	1"
Kolana Nr 12	1/2"	3/4"	1"
	1 1/4"		
Kolana Nr 13	1 1/4"	1 1/2"	2"
Trójniki Nr 25	3/8"	1/2"	3/4"
	1"	1 1/4"	1 1/2"
	2"	2 1/2"	3"
	4"		
Trójniki redukc. Nr 25	1/2x3/8x1/2"	3/4x1/2x1/2"	
	3/4x1/2x3/4"	1x1/2x1"	
	1x1/2x3/4"	1x3/4x1"	
	1x3/4x3/4"	1 1/4x1/2x1 1/4"	
	1 1/4x3/4x1 1/4"	1 1/4x 1 x1 1/4"	
	1 1/2x3/4x1 1/2"	1 1/2x1x1 1/2"	
	1 1/2x1 1/4x1 1/2"	2x1x2"	
	2x1 1/4x2"	2x1 1/2x2"	
	2 1/2x2x2 1/2"	3x2x3"	
	4x3x4"		
Krzyże Nr 34	3/8"	1/2"	3/4"
	1"	1 1/4"	1 1/2"
	2"		
Krzyże red. Nr 34	3/4x1/2x3/4x1/2"		
	1x1/2x3/4x1/2"		
	1x1/2x1x1/2"		
	1x3/4x1x3/4"		
	1 1/4x1/2x1 1/4x1/2"		
	1 1/4x3/4x1x3/4"		
	1 1/4x1/2x1x1/2"		
	1 1/4x3/4x1 1/4x3/4"		
	1 1/2x1/2x1 1/2x1/2"		
	1 1/2x3/4x1 1/2x3/4"		
	1 1/2x1x1 1/2x1"		
	2x3/4x2x3/4"		
	2x1x2x1"		
	2x1 1/4x2x1 1/4"		

Niple Nr 38	3/8"	1/2"
	3/4"	1"
	1 1/4"	1 1/2"
	2"	2 1/2"
	3"	4"
Przeciwnakrętki 44	3/8"	1/2"
	3/4"	1"
	1 1/4"	1 1/2"
	2"	2 1/2"
	3"	4"
Niple red. Nr 45	1/2x3/8"	
	3/4x3/8"	
	3/4x1/2"	
	1x1/2"	
	1x3/4"	
	1 1/4x1/2"	
	1 1/4x3/4"	
	1 1/4x1"	
	1 1/2x1/2"	
	1 1/2x3/4"	
	1 1/2x1"	
	1 1/2x1 1/4"	
	2x3/4"	
	2x1"	
	2x1/4"	
	2x1 1/2"	
	2 1/2x2"	3x2"
	3x2 1/2"	4x2"
	4x2 1/2"	4x3"

Korki Nr 46	3/8"	1/2"
	3/4"	1"
	1 1/4"	1 1/2"
	2"	2 1/2"
	3"	4"

Śrubunki Nr 48	1/2"	3/4"
	1"	1 1/4"

Śrubunki Nr 54	1/2"	3/4"
	1"	1 1/4"

Śrubunki Nr 59	1/2"	3/4"
	1"	1 1/4"

Śrubunki Nr 60	1/2"	3/4"
	1"	1 1/4"

Niple grzejnik. Nr 79	1 1/4"	1 1/2"
-----------------------	--------	--------

Korki grzejnik. Nr 80 ślpe	1 1/4"	1 1/2"
----------------------------	--------	--------

Korki grzejnik. Nr 80 redukc.	1 1/4x1/2"	
	1 1/4x3/4"	
	1 1/4x1"	
	1 1/2x1/2"	
	1 1/2x3/4"	
	1 1/2x1"	
	1 1/2x1 1/4"	

40.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 65 z dnia 10 marca 1953 r.

(znak: BI3-B-022-6)

w sprawie ograniczenia produkcji żeliwnych kształtek wodociągowych.

Na podstawie art. ust. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekrety z dnia 29 października 1950 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zakłady wytwarzające żeliwne kształtki wodociągowe produkować mogą wyłącznie kształtki typów ustalonych w wykazie stanowiącym załącznik do zarządzenia.

2. Kształtki innych typów, niż określone w ust. 1 mogą być produkowane wyłącznie na zamówienia zatwierdzone przez jednostkę nadrzędną zamawiającego.

§ 2. 1. Jednostki nadrzędne mogą zatwierdzać zamówienia (§ 1 ust. 2) wyłącznie na kształtki niezbędne do konserwacji istniejących urządzeń wodociągowych.

2. Zamówienia, o których mowa w § 1 ust. 2, wykonywa-

ne będą jako odlewy indywidualne, po cenach kalkulowanych w sposób przewidziany dla zamówień indywidualnych.

§ 3. Biura projektowe przy opracowywaniu dokumentacji technicznej powinny przestrzegać postanowień § 1.

1 załącznik (21 tablic)

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego
PKPG Nr 65 z dnia 10 marca 1953 r.

Tablica Nr 1

Wykaz obejmujący pełny sortyment produkowanych kształtek wodociągowych

Kształtka A — Trójkąt kielichowo-kolnierzowy.

Średnica mm	Średnica odgałęzienia w milimetrach										
	50	80	100	125	150	200	250	300	350	400	
ciężar w kilogramach za sztukę											
50	18,5										
80	28	31									
100	33,5	36	37								
125	48,5	51,5	52	55							
150	60	63	63,5	66,5	68,5						
200		88,5	89	92	94	99,5					
250		117	118	120	124	129	135				
300			150	152	154	159	165	170			
350			186	188	190	195	201	205	248		
400					224	229	234	238	286	295	

długość kształtek

o głównym przelocie 50 do 100 mm = 800 mm

150 „ 400 „ = 100 „

Tablica Nr 2

Kształtka B — Trójkąt kielichowy

Średnica mm	Średnica odgałęzienia w milimetrach														
	50	80	100	125	150	200	250	300	350	400	500	600	800	1000	1200
ciężar w kilogramach za sztukę															
50	19,5														
80	29	32,5													
100	34,5	37,5	39,5												
125	50	53,5	55	56,5											
150	61,5	65	66,5	69	74										
200		90,5	91,5	94	98,5	106									
250		119	121	123	127	135	143								
300			152	155	159	167	175	185							
350			189	191	195	202	209	220	265						
400					227	235	244	254	305	315					
500					310	317	326	335	400	409	437				
600						402	410	487	497	507	533	631			
800							778	786	795	803	941	965	1291		
1000									1624	1634	1646	1660	1751	2181	
1200										2274	2295	2314	2387	2943	3091

Tablica Nr 3

Kształtka BB — Czwórnik kielichowy

Średnica mm	Średnica odgałęzienia w milimetrach														
	50	80	100	125	150	200	250	300	350	400	500	600	800	1000	1200
	ciężar w kilogramach za sztukę														
50	25														
80	34,5	41,5													
100	40	46,9	50												
125	55,5	62,5	65	70											
150	67	74	76,5	82	91,5										
200		99	102	107	115	131									
250		128	131	136	143	160	177								
300			163	168	175	191	208	228							
350			199	204	211	226	242	262	319						
400					243	259	276	296	358	378					
500					327	341	357	375	451	469	526				
600						425	441	526	547	567	619	746			
800							807	824	841	858	1 020	1 069	1 475		
1 000								1645	1677	1 720	1 756	1 931	2 469	2 469	
1 200									1662	1 677	2 363	2 402	2 547	3 209	3 506

Długość — patrz tabelę Nr 2 (kształtka B)

Tablica Nr 4

Kształtka E — Kieliszek

Średnica mm	Waga sztuki w kg
50	10,5
80	17
100	20
125	26,5
150	33
200	47,5
250	64,5
300	80
350	101
400	124
500	171
600	221
800	475
1000	887
1200	1275

długość do ϕ 600 mm = 300 mm
 " ϕ 800 " = 500 "
 ϕ 1000 — 1200 " = 800 "

Tablica Nr 5

Kształtka F — Króciec jednokolnierzowy

Średnica mm	Waga sztuki w kg
50	10
80	16,5
100	19,5
125	25,5
150	32
200	45,5
250	61,5
300	76,5
350	97
400	117
500	199
600	253
800	430
1000	741
1200	1042

długość: ϕ 50 — 400 mm = 600 mm
 ϕ 500 — 800 " = 800 "
 ϕ 1000 — 1200 " = 1000 "

Tablica Nr 6

Kształtka FF — Króciec dwukolnierzowy

Średnica mm	Długość użytkowa w milimetrach											
	100	200	300	400	500	600	700	800	900	1000	1500	2000
	ciężar w kilogramach											
50	7	8	9	11	12	13	14	15	16	17,5		
80	10,5	12,5	15	17	19	21	23,5	25	27,5	29		
100	12	14,5	17,5	19,5	22,5	24,5	27,5	30	33	35		
125	16	19,5	23	26,5	29,5	33	36	39,5	43	46,5	63,5	
150	19,5	24	28	32	36	41	45	49	53	57,5	78	
200	27,5	34	39,5	46	52,5	58	64,5	70	76,5	82	113	
250	37	45,5	53,5	61,5	70	78	86	94,5	103	111	152	
300		53	63	74,5	84,5	95,5	106	117	128	138	191	
350		69	83	96	109	123	136	149	162	176	243	309
400		86	102	117	133	149	165	180	196	211	290	369
500		114	136	157	178	200	222	244	265	286	394	503
600			172	200	228	254	282	309	337	365	501	640
800				355	400	446	491	536	582	627	852	1078
1 000				517	582	646	711	755	839	904	1226	1548
1 200				733	822	913	1003	1092	1183	1273	1723	2174

Tablica Nr 7

Kształtka I — Krzywka kielichowa

Średnica mm	30°		45°	
	Waga szt. kg	Długość mm	Waga szt. kg	Długość mm
50	9,5	381	13	446
80	17	411	23	476
100	20,5	431	27,5	496
125	27	469	36	541
150	36,5	502	48	585
200	58	583	75	675
250	85,5	659	108	764
300	119	735	148	853
350	161	812	197	942
400	203	888	246	1032

Tablica Nr 8

Kształtka K — Łuk kielichowy

Średnica mm	11 1/4°		15°		22 1/2°		30°		45°	
	długość mm	ciężar kg	długość mm	ciężar kg	długość mm	ciężar kg	długość mm	ciężar kg	długość mm	ciężar kg
50	295	8,5	262	8	393	10	393	10	393	10
80	314	14	314	14	471	18	419	17	628	22
100	295	17	393	19,5	393	19,5	524	23,5	785	29,5
125	369	24	327	23	491	28	655	34	982	45
150	294	27,5	393	31,5	589	40,5	785	49	589	40,5
200	393	46	524	55	785	71	1047	88	785	71
250	491	71,5	655	85,5	982	113	1309	141	982	113
300	589	103	785	124	1178	168	785	124	1178	168
350	687	143	916	176	1374	239	916	176	1374	239
400	785	185	1047	229	785	185	1047	229	1571	314
500	982	303	1309	377	982	303	1309	377		
600	1173	447	785	334	1178	447	1571	559		
800	785	561	1047	684	1571	931				
1000	1080	965	1309	1175						
1200	1178	1531	1440	1816						

Tablica Nr 9

Kształtka MQ — Kolano kielichowe

Średnica mm	Waga sztuki kg	Długość po łuku mm
50	12,5	628
80	22	672
100	27,5	700
125	36	729
150	47,5	757
200	73	814
250	103	863
300	138	908
350	179	953
400	221	1001
500	329	1095

Stopień krzywizny	Średnica mm	Promień krzywizny
11 1/4°	50	30 D
	80	20 "
	100—125	15 "
	150—600	10 "
15°	800—1200	5 "
	50	20 D
	80—100	15 "
	125—500	10 "
22 1/2°	600—1200	5 "
	50	20 D
	80—100	15 "
	100—350	10 "
30°	400—800	5 "
	50	15 D
	80—250	10 "
	300—600	5 "
45°	50—150	10 D
	200—400	5 "

D — średnica wewnętrzna łuku

Kształtka R — Zwężka kielichowa

Tablica Nr 10

Średnica mm	średnica przy kielichu w milimetrach														
	40	50	80	100	125	150	200	250	300	350	400	500	600	800	1000
	waga w kilogramach za sztukę														
50	9,5														
80		13,5													
100		15	19												
125		18	21,5	24,5											
150		20,5	24	26,5	30										
200			50,5	56	60	68									
250						80	94								
300							108	126							
350								141	159						
400									174	195					
500										209	244				
600												330			
800													688		
1000														756	
1200															1098

długość = od kielicha do końca rury bosej ϕ 80 do 150 mm = 500 mm
 ϕ 200 i wyżej = 1000 "

Tablica Nr 11

Kształtka FFR — Zwęzka dwukolnierzowa

Średnica mm	Średnica przy kielichu w milimetrach											
	50	80	100	125	150	200	250	300	350	400	500	
	waga w kilogramach za sztukę											
80	12,5											
100	13	16										
125	16	18,5	20									
150		21	23,5	25								
200		27,5	28	31	34							
250			35	38	41	47						
300					46	52	59					
350						81	89	97				
400						101	109	132	120			
500								132	145	155	—	

długość do ϕ 80 mm = 300 mm
 powyżej 300 „ = 500 „

Tablica Nr 12

Kształtka U — Nasuwka

Średnica mm	Waga sztuki	Długość z kielicha- mi mm
50	9,5	308
80	16	336
100	20	352
125	25,5	364
150	31	376
200	43,5	400
250	61	412
300	80,5	420
350	103	428
400	124	440
500	163	460
600	227	480
800	401	520
1000	608	560
1200	921	600

Tablica Nr 13

Kształtka UU — Nasuwka dwudzielna

Średnica mm	Waga sztuki kg	Długości z kielicha- mi mm
50	19	308
80	28	336
100	35,5	352
125	40,5	364
150	50,5	376
200	66	400
250	89	412
300	111	420
350	136	428
400	159	440
500	217	460

Tablica Nr 15

Kształtka X — Kolnierz ślepy

Średnica mm	Waga sztuki kg
50	9
80	16
100	19
125	27
150	35
200	54,5
250	80
300	106
350	147
400	192
500	294

Tablica Nr 14

Kształtka P — Korek

Średnica mm	Waga sztuki kg
50	1,5
80	3
100	4,5
125	6
150	8
200	13,5
250	20,5
300	28

Tablica Nr 16

Kształtka Q — Kolana dwukolnierzowe

Średnica mm	Waga sztuki kg
50	9
80	16
100	19
125	27
150	35
200	54,5
250	80
300	106
350	147
400	192
500	294

długość ramienia — średnica \pm 100 mm

Tablica Nr 17

Kształtka T — Trójkąt kolnierzowy

Średnica mm	Średnie odgałęzienia w milimetrach											
	50	80	100	125	150	200	250	300	350	400	500	
	w a g a w k g z a s z t u k ę											
50	13											
80	20,5	24										
100	24	27	28									
125	32	35	37	39								
150	41	43	45	47	51							
200		65	66	69	72	79						
250		93	94	97	100	107	121					
300			125	127	130	137	145	154				
350			170	173	176	182	190	198	212			
400					225	231	240	248	262	278		
500					343	350	358	365	378	391	422	

długość kształtki — dwie średnice \div 200 mm

„ odgałęzienia — pół średnicy głównego przelotu \div pół średnicy odgałęzienia \pm 10

Tablica Nr 18

Kształtka TT — Czwórnik kolnierzowy

Średnica gł. przel. i średnica odgał.	Waga sztuki — kg
50 \times 50	17
80 \times 80	31
100 \times 100	36
125 \times 125	50
150 \times 150	65
200 \times 200	100
250 \times 250	151
300 \times 300	191
350 \times 350	262
400 \times 400	341
500 \times 500	513

długość — dwie średnice \div 200 mm

Tablica Nr 20

Kształtka EN — Kolano kolnierzowo-kielichowe ze stopką

Średnica mm	Waga sztuki — kg
50	14
80	24
100	29,5
125	41
150	52,5

długość ramienia: średnica \div 100 mm

41.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

Nr 66 z dnia 10 marca 1953 r.

(znak: BM-8-L-3)

w sprawie zasad i trybu sporządzania bilansów przyrządów laboratoryjno-naukowych i pomiarowo-kontrolnych oraz mierników elektrycznych na 1954 r.

Na podstawie art. 1, art. 2 ust. 2, 3 i 4 oraz art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

Tablica Nr 19

Odwadniak dwukielichowy, odgałęzienie kolnierzowe

Średnica głównego przelotu	Średnica odgałęzienia	Długość		Waga sztuki w kg
		od i do kielicha	odgałęzienia	
200/100 mm		500 mm	225 mm	73
250/150 „		500 „	250 „	100
300/150 „		500 „	275 „	120
350/150 „		500 „	300 „	159
400/150 „		500 „	325 „	190
500/150 „		800 „	425 „	329
600/200 „		900 „	450 „	465
800/300 „		1000 „	575 „	828
1000/400 „		1000 „	700 „	1231
1200/400 „		1000 „	850 „	1765

Tablica Nr 21

Kształtka N — Kolano dwukolnierzowe ze stopką

Średnica mm	Waga sztuki — kg
50	15
80	25
100	31
150	55

długość ramienia: średnica \div 100 mm

§ 1. Zarządzenie dotyczy:

- 1) przyrządów laboratoryjno-naukowych i pomiarowo-kontrolnych wymienionych w wykazie, stanowiącym załącznik Nr 1 do zarządzenia, zwanych w dalszym ciągu przyrządami,
- 2) mierników elektrycznych, wymienionych w wykazie, stanowiącym załącznik Nr 2 do zarządzenia, zwanych w dalszym ciągu miernikami.

§ 2. 1. Jednostką bilansującą przyrządy jest Ministerstwo Przemysłu Maszynowego, Centralny Zarząd Zbytu Biuro Obrotu Przyrządami Pomiarowo-Kontrolnymi (BOP), Poznań, ul. Armii Czerwonej 76.

2. Jednostką bilansującą mierniki jest Ministerstwo Przemysłu Maszynowego Biuro Zbytu Sprzętu Radiotechnicznego i Lamp Elektrycznych, Warszawa, ul. Lwowska 9.

§ 3. Bilanse powinny być sporządzone:

w etapie wstępnym do dnia 15 czerwca 1953 r.
w etapie końcowym do dnia 30 września 1953 r.

§ 4. 1. Strona przychodowa bilansu składa się z:

- 1) przyrządów i mierników, które mają być wyprodukowane w kraju w 1954 r.,
- 2) przyrządów i mierników, które mają być importowane w 1954 r.,
- 3) remanentów przyrządów i mierników przewidzianych przez jednostki bilansujące na dzień 31 grudnia 1953 r.

2. Dane potrzebne do sporządzenia strony przychodowej bilansów (ust. 1 pkt 1 i 2) jednostki bilansujące otrzymują od ministerstw sprawujących nadzór nad jednostkami produkującymi przyrządy i mierniki oraz od właściwych central handlu zagranicznego.

3. Strona rozchodowa bilansu składa się z:

- 1) zapotrzebowań ministerstw i urzędów centralnych dla podległych im zakładów produkcyjnych, badawczych, naukowych i szkoleniowych,
- 2) zapotrzebowań central handlu zagranicznego na potrzeby eksportu w 1954 r.

§ 5. 1. Ministerstwa i urzędy centralne składają wstępne zapotrzebowania zbiorcze do właściwych jednostek bilansujących w terminie do dnia 15 maja 1953 r. po przeanalizowaniu zapotrzebowań podległych im inwestorów.

2. W tym samym terminie składają centrale handlu zagranicznego zapotrzebowania wstępne na przyrządy i mierniki, przeznaczone na eksport.

§ 6. 1. Na podstawie danych, o których mowa w § 4 ust. 2 i przewidzianych remanentów oraz zapotrzebowań, o których mowa w § 5, jednostki bilansujące sporządzą bilans wstępny w terminie do dnia 15 czerwca 53 r. i przedstawiają go Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Bilansów Maszyn) do zatwierdzenia.

2. W terminie 14-tu dni od dnia zatwierdzenia bilansu wstępnego jednostki bilansujące zawiadomią zainteresowane ministerstwa i centralne urzędy o przyznanych kontyngentach według bilansu wstępnego oraz centrale handlu zagranicznego o przyznanych przydziałach.

§ 7. Na podstawie zatwierdzonego bilansu wstępnego jednostki bilansujące:

- 1) składają w odpowiednim terminie do właściwych central importowych zamówienia importowe w celu zawarcia kontraktów w terminie do dnia 15 września 1953 r.,
- 2) składają zamówienia u producentów krajowych.

§ 8. Kontyngenty przyznane według bilansu wstępnego stanowią podstawę do opracowania przez zainteresowane ministerstwa i centralne urzędy projektów planów zaopatrzenia w przyrządy i mierniki na 1954 r.

§ 9. 1. Ministerstwa i centralne urzędy w terminie do dnia 31 sierpnia 1953 r. składają ostateczne zapotrzebowania zbiorcze sporządzone na podstawie kontyngentów przyznanych w bilansie wstępnym i w ramach planów gospodarczych — do właściwych jednostek bilansujących.

2. W tym samym terminie i na tych samych podstawach centrale handlu zagranicznego składają zapotrzebowania na przyrządy i mierniki przeznaczone na eksport.

§ 10. 1. Jednostki bilansujące sporządzają bilans końcowy przyrządów i mierników na podstawie:

- 1) zamówień potwierdzonych przez producentów krajowych,
 - 2) zamówień potwierdzonych przez centrale handlu zagranicznego na podstawie zawartych kontraktów,
 - 3) remanentów przewidzianych na dzień 31 grudnia 1953 r.,
 - 4) zgłoszonych zapotrzebowań ostatecznych
- i przedstawiają go Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Departament Bilansów Maszyn) w terminie do dnia 30 września 1953 r. do zatwierdzenia.

2. W terminie 14-tu dni od dnia zatwierdzenia bilansu końcowego jednostki bilansujące zawiadomią ministerstwa i centralne urzędy o przyznanych kontyngentach wg bilansu końcowego oraz centrale handlu zagranicznego o przyznanych przydziałach — z podaniem terminarza dostaw.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

Załącznik Nr 1 do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG Nr 66
z dnia 10 marca 1953 r.

W y k a z

przyrządów laboratoryjno-naukowych i pomiarowo-kontrolnych.

D z i a ł I.

Aparatura laboratoryjna: pomiarowa, naukowa i pomocnicza.

- | | |
|-----------|---|
| Grupa I | — Przyrządy optyczne do badania długości:
Katetometry,
Komparatory (do pomiarów liniowych),
Optimetry poziome,
Optimetry pionowe,
Ultraoptimetry,
Długościomierze typu Abbego. |
| Grupa II | — Przyrządy optyczne do badania kąta:
Goniometry,
Głowice podziałowe. |
| Grupa III | — Przyrządy do badania powierzchni:
Przyrządy do badania gładkości metodą optyczną,
Przyrządy do badania gładkości metodami innymi (profilografy, profilometry). |
| Grupa IV | — Mikroskopy i projektory warsztatowe:
Mikroskopy pomiarowe warsztatowe małe o powiększeniu do 30 X,
Mikroskopy pomiarowe warsztatowe duże o powiększeniu do 45 X,
Mikroskopy uniwersalne o powiększeniu powyżej 45 X,
Projektory pomiarowe,
Ewolwentomierze optyczne. |
| Grupa V | — Przyrządy do pomiaru masy:
Wagi analityczne zwykłe,
Wagi analityczne półautomatyczne,
Wagi analityczne automatyczne,
Wagi półmikroanalityczne,
Wagi mikroanalityczne,
Wagi torsyjne. |
| Grupa VI | — Maszyny i przyrządy do badania własności mechanicznych metali: <ol style="list-style-type: none"> a) Maszyny do badania przy obciążeniu statycznym:
Maszyny wytrzymałościowe uniwersalne (na ściskanie, rozciąganie, zginanie) podać granicę obciążenia w kg,
Maszyny do badania wytrzymałości metali w temperaturach podwyższonych i obniżonych (podać maksymalne obciążenie w kg i zakres temperatur),
Zrywarki do metali (podać granicę obciążenia w kg),
Zrywarki do lin i łańcuchów (podać granicę obciążenia w kg),
Maszyny do badania wytrzymałości na skręcanie (podać moment skręcający w kGM),
Maszyny do badania sprężyn i resorów, (podać maksymalne obciążenie w kg),
Pełzarki,
Twardościomierze Brinella,
Twardościomierze Rockwella,
Twardościomierze Vickersa,
Twardościomierze uniwersalne,
Młotki Poldi,
Mikrotwardościomierze jako część do mikroskopów; b) Maszyny do badania przy obciążeniu dynamicznym: |

- Maszyny do badania na zmęczenie przy rozciąganiu i ściskaniu (pulsatory) — podać maksymalne obciążenie w kg,
 Maszyny do badania na zmęczenie przy zginaniu,
 Maszyny do badania na zmęczenie przy skręcaniu,
 Maszyny do badania na zmęczenie przy zginaniu i skręcaniu,
 Maszyny do badania na zmęczenie gięto-obrotowe,
 Maszyny do badania na zmęczenie sprężyn i resorów,
 Młoty udarowe Charpy'ego (podać maksymalne obciążenie w kGM);
- c) Przyrządy do prób technologicznych:
 Przyrządy do badania pasków blachy i drutu na przeginięcie,
 Przyrządy do badania tłoczliwości blachy,
 Przyrządy do badania ścieralności,
 Przyrządy do badania na kowalność,
 Przyrządy do badania na skrawalność.
- Grupa VII — Przyrządy do badania własności mechanicznych i fizycznych gumy i mas plastycznych:**
 Zrywarki (podać maksymalne obciążenie w kg),
 Maszyny do badania gumy na rozciąganie w temperaturach podwyższonych (podać maksymalne obciążenie w kg i maksymalną temperaturę),
 Maszyny do badania gumy na rozciąganie w temperaturach obniżonych (podać maksymalne obciążenie w kg i najniższą temperaturę),
 Twardościomierze do gumy,
 Defometry (do badania plastyczności gumy itp. materiałów),
 Przyrządy do badania gumy na zmoczenie,
 Przyrządy do badania udarowej sprężystości gumy (na zasadzie odskoku młota),
 Młoty udarowe do plastyków (podać maksymalny zakres w kGM),
 Przyrządy do badania ścieralności gumy i plastyków,
 Przyrządy do badania odkształceń przy zmianach termicznych systemu Martensa,
 Przyrządy do badania odkształceń przy zmianach termicznych systemu Vicata,
 Przyrządy do badania odporności na żarzenie.
- Grupa VIII — Maszyny i przyrządy do badania własności materiałów włókienniczych, papieru itp. materiałów:**
 Zrywarki do nici i włókien (podać maksymalny zakres w kg),
 Zrywarki do tkanin, skóry itp. materiałów (podać maksymalny zakres w kg),
 Zrywarki do papieru, kartonu itp. (podać maksymalny zakres w kg),
 Urządzenie do badania tkanin na przepuklenie (podać maksymalny zakres ciśnienia w kg/cm²),
 Przyrządy do badania papieru itp. materiałów na przeginięcie.
- Grupa IX — Maszyny i przyrządy do badania własności mechanicznych materiałów budowlanych:**
- a) Prasy do ściskania betonu (podać maksymalny zakres obciążenia w tonach),
 Prasy do ściskania i zginania betonu (podać maksymalny zakres obciążenia w tonach),
 Prasy do badania na ściskanie, wyboczenie i gięcie cementu, drewna, słupów betonowych itp. (podać maksymalny zakres obciążenia w tonach),
 Maszyny uniwersalne do prób wytrzymałościowych drewna;
 Przyrządy do badania naprężeń w szkłe (polaryskopy).
- Grupa X — Wyważarki i przyrządy do badań wytrzymałościowych na wstrząsy:**
 a) Wyważarki do prób statycznych i dynamicznych,
 b) Przyrządy do badania wytrzymałości na wstrząsy,
 Przyrządy do badania wytrzymałości na drgania,
 Wibrografy, tachografy, torsjografy, Aparaty uniwersalne Ceigera.
- Grupa XI — Przyrządy do pomiaru szybkości:**
 a) tachometry,
 b) stopery.
- Grupa XII — Przyrządy do badania struktury i wad materiałów:**
 a) Mikroskopy metalograficzne poziome z kamerą (podać typ),
 Mikroskopy metalograficzne pionowe z kamerą (podać typ),
 Mikroskopy kruszczowe,
 Mikroskopy elektronowe,
 b) Aparaty Roentgena mikro do badania struktur,
 c) Defektoskopy rentgenowskie,
 Defektoskopy ultradźwiękowe,
 Defektoskopy elektromagnetyczne,
 Demagnetyzatory (podać typ).
- Grupa XIII — Przyrządy do analizy spektralnej:**
 Stiloskopy,
 Spektrometry,
 Spektrografy,
 Mikrofotometry,
 Spektroprojektory,
 Generatory łuku,
 Generatory iskry,
 Monochromatory,
 Spektrofotometry.
- Grupa XIV — Przyrządy fotometryczne:**
 Fotometry Pulfricha (podać typ),
 Fotometry płomieniowe,
 Leukometry,
 Nefelometry,
 Kolorymetry wg Dubosqua,
 Kolorymetry fotoelektryczne.
- Grupa XV — Przyrządy do analiz refraktometrycznych:**
 Refraktometry zanurzeniowe,
 Refraktometry wg Pulfricha,
 Refraktometry wg Abbego,
 Interferometry do gazów i cieczy.
- Grupa XVI — Przyrządy do analiz polarymetrycznych:**
 Polarymetry,
 Sacharymetry.
- Grupa XVII — Przyrządy do analiz elektrochemicznych:**
 Elektrolizery,
 Polarografy,
 Aparaty do elektroforezy,
 Elektrodializatory,
 p-Hmetry (podać typ),
 Konduktometry (solomierze itp.),
 Urządzenie do elektromiarczkowania (bez p-Hmetru).
- Grupa XVIII — Przyrządy do badania lepkości:**
 Wiskozymetry (z wyjątkiem Englera),
 Konsystemetry,
 Penetrometry (podać typ),
 Duktilometry.
- Grupa XIX — Kalorymetry:**
 a) Kalorymetry do paliw stałych i ciekłych (bomby kalorymetryczne),
 b) Kalorymetry do paliw gazowych (podać typ).
- Grupa XX — Urządzenia laboratoryjne:**
 Chłodnie poniżej — 5°C do pojemn. 500 litr.,
 Suszarki z termoregulacją pojemn. do 1m³,
 Suszarki próżniowe pojemn. do 0,5 m³,
 Piece oporowe powyżej 1000°C mocy grzewczej do 25 KW:
 1) rurowe,
 2) muflowe i komorowe (podać wymiary komory),

Ultratermostaty,
Autoklawy kwasoodporne o ciśnieniu powyżej 10 atm. pojemność do 50 litrów.
Pompy próżniowe rotacyjne o wydajności do 20 m³/h,
Pompy próżniowe dyfuzyjne (podać typ),
Wirówki laboratoryjne od 3000 do 15000 obr./min.:
1) próbkowe,
2) bębnowe o pojemn. do 30 litr.
Ultrawirówki powyżej 15000 obr./min.

DZIAŁ II.**Przemysłowe przyrządy pomiarowo-kontrolne****Grupa XXI — Przyrządy do pomiaru temperatur:**

Termopary do 800°C,
" " 1100°C, | podać długość w mm.
" " 1200°C,
" " 1600°C,

Wskaźniki do termopar do 800°C.

" " " " 1100°C.

" " " " 1200°C.

" " " " 1600°C.

Rejestratory do termopar do 900°C | (podać ilość miejsc, kolorów)
" " " " 1100°C
" " " " 1200°C
" " " " 1600°C

Regulatory do termopar do 800°C,

" " " " 1100°C,

" " " " 1200°C,

" " " " 1600°C,

Termometry oporowe do 250°C,

Termometry oporowe do 550°C,

Wskaźniki do termometrów oporowych do 250°C,

Wskaźniki do termometrów oporowych do 550°C,

Rejestratory do termometrów oporowych do 250°C,

Rejestratory do termometrów oporowych do 550°C,

Regulatory do termometrów oporowych do 250°C,

Regulatory do termometrów oporowych do 550°C,

Pirometry radiacyjne,

Pirometry optyczne.

Grupa XXII — Przyrządy do pomiarów przepływu:

a) Przepływomierze typu różnicowego: wagi pierścieniowej i pływakowego: wskazujące, wskazująco-sumujące, wskazująco-rejestrujące, wskazująco-rejestrująco-sumujące.

(Podać czy rejestracja na tarczy czy na taśmie)

b) Rotametry.

Grupa XXIII — Analityzatory gazów automatyczne:

Analizatory o działaniu chemicznym (z wyjątkiem aparatów Orsata),
Analizatory o działaniu elektrycznym i magnetycznym.

Grupa XXIV — Przyrządy do pomiaru ciśnienia:

Manometry rejestrujące,
Ciągomiernie rejestrujące membranowe,
Vacuumetry o zakresie poniżej 0,1 mm Hg,
Indykatory mocy silników (piometry itp.).

Załącznik Nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG Nr 66 z dnia 10 marca 1953 r.

Wykaz**mierników elektrycznych**

Grupa I — Elektryczne przyrządy tablicowe:
1) magnetoelektryczne amperomierze i woltomierze:

φ 65 — ME 65
φ 85 — ME 85,
φ 100 — ME 100,
φ 160 — ME 160,
φ 200 — ME 200,
160 × 160 ME 160 K,

2) kolumny synchronizacyjne,

3) tablicowe fazomierze i okresomierze: fazomierze, okresomierze,

Grupa II — Elektryczne przyrządy warsztatowe i laboratoryjne przenośne:

1) omomierze O M E — 3,

2) mierniki kleszonkowe: K M E, K M E P-2, K M E P-3;

3) fazomierze,

4) dwu i trzysystemowe watomierze,

5) neonowe wskaźniki kolejności faz,

6) mostki do pomiaru oporności uziemień oraz mostki do wykrywania miejsc uszkodzeń kabli,

7) warsztatowe mostki do pomiaru oporności:

mostki Wheatstone'a,
mostki Thomson'a.

8) oporniki dekadowe,

9) induktorowe mierniki izolacji:

250 V — 20 M Ohm,

500 V — 50 M Ohm,

1000 V — 200 M Ohm,

10) kleszcze Dietz'a i transformatoriki prądowe do poszerzenia zakresu: kleszcze Dietz'a, transformatoriki do poszerzania zakresu.

11) walizki pomiarowe,

12) przyrządy uniwersalne typu,

13) galwanometry,

14) luksonierze,

15) sekundomierze,

Grupa III — Elektronowe przyrządy warsztatowe i laboratoryjne:

1) oscylografiy katedowe (podać typ),

2) dodatkowe wyposażenie do oscylografów,

3) generatory akustyczne i sygnałowe: akustyczne, sygnałowe;

4) falomierze,

5) kalibratory kwarcowe,

6) woltomierze lampowe,

7) przyrządy do badania lamp elektrycznych,

8) mierniki mocy przejściowej (output-metry),

9) mostki do pomiaru zniekształceń nieliniowych oraz wielkości,

10) szukacze trasy kabla,

11) stroboskopy błyskowe.

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Plac Trzech Krzyży 5.

Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze. Przedsiębiorstwo Państwowe, Warszawa, ul. Poznańska 15, tel. 7-36-46, w. 36

PRENUMERATA: Kwartalna 18 zł, półroczna 36 zł, roczna 72 zł.

Zamówienia i wpłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz listonosze.

Zamówienie CPiP/C49/53 z dnia 14.III.53 r., podpisano do druku dnia 26.III.53 r., druk ukończono 31.III.53 r.

Nakład 16086 egz. Papier druk. sat. kl. VII/A¹/60 gr. ark. wyd. 2,5.

Zam. 1389/c. Druk „Dom Słowa Polskiego“, Warszawa, Plac Kazimierza Wielkiego

4-B-14304

CENA NUMERU 2 ZŁ.